Nr. 39. Piątek, 18 Lutego 1881. **Rok 71.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 18 lutego.

Wielki mityng rzymski dawno już minął bez żadnych zajść drażliwych i powinienby pójść w zapomnienie wraz z rezultatem swoim, ową szumną uchwałą o prawie powszechnego głosowania, której z Kapitolu rząd ogłosić nie pozwolił. Republikanie rzymscy z niewiadomych powodów, zapewne z obawy, aby na jaw nie wyszły ich rozterki i waśnie domowe, nie przypuścili na mityng reporterów dziennikarskich, i z tego powodu prasa włoska dowiadując się o ciekawych szczegółach powoli uboczną drogą, codziennie niemal wracać musi do tego tematu. Ze wszystkich tych szczegółów wynika jasno, że mityng, w którym udział wzięło 800 delegatów. zrobił takie *fiasco*, jakiego życzono mu powszechnie nietylko zagranicą, lecz w samych Włoszech, w samym Rzymie nawet, oczywiście w tych poważnych klasach ludności, które polityki nie pojmują jako zabawkę. Także i to jest pewnem, że nikt w Rzymie nie obawiał się o pokój wewnętrzny podczas mityngu, chociaż odbywał się on w sali budynku granicząсego od północy z Kwirynałem. rezydencyą królewską. na zachód z budynkiem Izby deputowanych a na wschód z budynkiem senatu. Możnaby powiedzieć, że terytoryalnie rzecz biorąc w dniu mityngu królestwo, papieztwo i republika podały sobie ręce! A przecież nikt nie zadrżał w Kwirynale o los dynastyi sabaudzkiej a tem mniej w Watykanie o los resztek powagi świeckiej papieztwa.

Poważne organa włoskie chcą, mówiąc frazesem sądowym, niejako przeprowadzić polityczny dowód „na wieczną rzeczy pamiątkę", że najczystsza i najliczniejsza demonstracya, jaką republikanie włoscy wyprawili pod okiem Kwirynału i pod bokiem Watykanu, skończyła się w sposób całkiem niewinny. zrobiła nawet fiasco mimo listu Garibaldego, który raczył oznajmić z Kaprery. że duchem uczestniczy w demonstracyi jako reprezentant Tryestu i Trydentu! Dalej zaznaczają dzienniki włoskie. że rząd złożył dowód swojej powagi i siły wystarczającej do utrzymania namiętności na wodzy, nie pozwolił bowiem proklamować uroczyście ludowi uchwały o powszechnem głosowaniu, i zakaz ten wydał stanowczo z własnego popędu, nie oglądając się na nikogo. ani nie paktując poprzednio z nikim. Wreszcie i to zaznacza prasa włoska. że publiczność rzymska ani się nie zachwycała mityngiem w czasie jego obrad, ani nie była ciekawą usłyszeć jego uchwał, ani wreszcie nie sarkała na rząd za wydany zakaz proklamowania uchwał.

Wszystko to jest prawdą stwierdzoną i ani jeden szczegół z tego oświadczenia nie da się zaprzeczyć lub przedstawić w świetle wątpliwem. Jeżeli już ktoby bardzo a bardzo nie dowierza Włochom i koniecznie chciałby rzucić cień na powyższe wyjaśnienia, mógłby chyba tylko to zarzucić, że zagranicy każą ślepo wierzyć w to, co prasa rzymska podaje nie na podstawie własnej obserwacyi. lecz podług szczegółów zebranych uboczną drogą. niejako podsłuchanych. Być może istotnie. że na mityngu zaszła niejedna scena drażliwa, którą zdołano ukryć przed prasą i światem, ale z drugiej strony pewną jest rzeczą, że gdyby mityng stanowił był cokolwiek groźniejszą demonstracyę, aranżerowie byliby przynajmniej ku końcowi otworzyli podwoje dla reporterów i publiczności. aby mieć świadków tryumfu.

Tyle razy podnosiliśmy na tem miejscu dwuznaczność postępowania rządu włoskiego wobec koalicyi irredentystów i republikanów, tyle razy powtórzyliśmy obce głosy niepochlebnie dla Włoch opiewające, że teraz lojalność wymaga powtórzenia tego, co dziś prasa rzymska zaznacza przed światem. Wszędzie. gdzie demonstracye irredentystów i republikanów budziły zgorszenie, a chwiejność rządu dawała powód do zażaleń i wyrzutów, powyższe oświadczenie prasy rzymskiej powitane zostanie pewnie tylko z tem szczerem życzeniem, aby wnioski wysnute z przebiegu mityngu rzymskiego były wiernym wyrazem sytuacyi, aby mianowicie rząd zawsze w porę występował z takim zakazem demonstracyi jak obecnie. i aby publiczność zawsze stawała po jego stronie tak, jak podczas mityngu rzymskiego.

Ankieta szkolna.

(Sprawozdanie prof. Bolesława Baranowskiego o planach dla szkół jednoklasowych.)

III.

Zanim w Niemczech ukazały się metodyczne przewodniki Kehra. Kellnera. Bocka i innych. przepisujące nauczycielowi niekiedy z kalendarzową ścisłością porządek lekcyi p[illegible] przedziła je kilkudziesięcioletnia praktyka a wydanie ogólnych podręczników metodycznych było ułatwione licznemi pracami metodycznemi dla poszczególnych przedmiotów. Światlejsi nauczyciele nasi korzystają z nich: słusznie jednakże czynią, że ich nie tłómaczą, byłoby to bowiem gwałtownem narzucaniem form, wyrosłych na obcym gruncie, a nie odpowiadających naszemu usposobieniu. Dowodzą tego n. p. niektóre nudne i nużące próby rozmówek, mających poprzedzać naukę początkową. którym krytyka nie bez słuszności zarzucała ckliwą rozwlekłość i drobiazgowość.

Członek ankiety i współreferent w sprawie planów naukowych p. J. Starkel wyraził życzenie, ażeby w planach dla szkół jedno- i dwuklasowych było umieszczone dokładnie wyszczególnienie przedmiotów z zakresu nauki tak zwanych realiów, a to dla ograniczenia jednostronnego traktowania nauki i dla niedopuszczania samowolnego wykraczania poza naturalne granice praktycznych potrzeb ludu.

Jako sprawozdawca specyalny oświadczam. że nie odważyłbym się na ułożenie tak wyszczególnionego przewodnika w planach bez zasięgnięcia opinii specyalistów z każdego działu nauki, znających zarazem zadanie i potrzeby szkół ludowych. Dodam zresztą, że absolutne skrępowanie indywidualności nauczyciela musiałoby się pomścić na rzeczy samej zmechanizowaniem nauki. Nie można też i o tem zapominać. że naturalne różnice między pojedynczemi okolicami naszego kraju sprawiają, że Podole a Podgórze, Podhale a Pokucie różnią się wskutek swych przyrodzonych warunków także wybitnie co do charakteru gospodarstwa. Trudno zaś myśleć o układaniu planów i książek, zastosowanych z góry do tych specyalnych ekonomicznych warunków. Wynika ztąd przeto naturalny wniosek, że nauczycielom i konferencyom okręgowym należy pozostawić koniecznie pewną swobodę w układaniu planów specyalnych. zastosowanych wyborem rzeczy do miejscowych stosunków. Tylko te stosunki lokalne mogą nam wyjaśnić, co w danym razie mamy traktować jako szczegół główny a co dołączyć jako szczegół podrzędny.

Jeżeli jednakże liczne i poważne głosy twierdzą. że większe, niż dotychczas było, wyszczególnienie zdań każdego stopnia i oddziału byłoby w niektórych razach pożądanem – tedy ciało, powołane dla obmyślenia środków mających uczynić zadość potrzebom szkoły. nie może pominąć tego żądania milczeniem.

Starałem się uczynić mu ile możności zadość nietylko bliższem określeniem zakresu ale też częściejszem dodawaniem metodycznych wskazówek co do sposobu postępowania i przestróg przed łatwo zdarzającemi się błędami metodycznemi. Niektóre przykłady takich wyszczególnień, wskazówek i przestróg zawierają plany dotychczasowe. Zadaniem niniejszego opracowania planów naukowych było tedy zastosować to samo prawidło do wszystkich tych wypadków. w których praktyka dotychczasowa wykazała potrzebę podobnego wyszczególnienia, metodycznej wskazówki lub przestrogi.

Stosownie do myśli, objawionej prze-

---

14)

ODETTA

SZKIC Z ŻYCIA KANADYJSKIEGO

PRZEZ

SYGURDA WIŚNIOWSKIEGO

XIII.

(Dokończenie.)

Efekt tego wzruszającego pożegnania zepsuła w końcu nieznośna p. Adelaida, namówiona przez jakiegoś złośliwego żartownisia, żeby przy gitarze, głosem od rannego chłodu ochrypłym, uraczyć nas pożegnaniem Childe Harolda. Trudno nam było zatkać uszy, więc wszczęliśmy żwawą rozmowę, aby jej nie słuchać.

— *A propos* — zwierzyła mi się majorowa — czy pani wie. że Adelka z nami jedzie do Indyj?

— A to po co?

— Może z kaprysu, a może z wyrachowania. Kapitan także się tam udaje. Chwat żołnierz! Od pół rok domagał się dymissyi, a dopiero wczoraj ją dostał, ale w chwili tak ważnej dla ojczyzny nie chce z niej robić użytku. Powiedział mężowi. że będzie służył do końca kampanii, choćby jako prosty ochotnik w szeregu. Jakoś oni tę sprawę załatwią z pułkownikiem. Tymczasem jedzie z nami. Adelka. niemniej heroiczna, wybiera się na drugą indyjską kampanię!

Dzwon rozległ się po raz pierwszy. Szyper wybiegł na swój most. zawieszony wysoko między kominami. Z kominów buchnął czarny słup dymu, który się wysoko wzbił do góry i jak plama atramentu uwisł na okręgu błękitnym Majtkowie zaczęli odwiązywać powrozy, trzymające statek u słupów na doku. Wyspiarze szli na ląd.

— *Adieu! adieu!*

Ściskamy się. Płaczemy. Ocierając łzy, podążam powoli do furty w burcie. Mijam lorda, odwróconego i schylonego nad poręczą, z okiem utkwionem w wodzie. jak gdyby mierzył głębokość chłodnego grobu. Rada, że mnie nie widzi, staję na grobli i powiewam chustką do gromadki na rufie. zerkając ukradkiem na zrozpaczonego kochanka, i modląc się w duszy, aby czas, oddalenie i przygody wojenne zabliźniły jego ciężką ranę serdeczną. Ślubowałam nigdy nie zdradzić jego sekretu....

Drugie uderzenie napominającego dzwona — potem ozwała się piszczałka parowa, wypuszczając stado białych chmurek z ziejącej paszczy. Stadko chmur leci po pod błękit. jak rój białych motylków.

Okręt drży. wnet się odsunie od doku. Chcę iść do domu, kiedy przyjaciel zbiega z rufy i staje przy mnie.

— *Adieu!* Na wieki! — szepnął, ściskając mnie za rękę. — Przepraszam z serca i duszy, że pani wcześniej nie podziękowałem za wszystkie niezliczone dowody względów i przyjaźni. Moja biedna głowa.... O, coś w niej nie tak, jak być powinno.... Bóg zapłać, Bóg zapłać! Jeślibym mógł pani kiedy w jaki sposób służyć, proszę się bez ceremonii odezwać do mnie. Przyszlę adres. *Adieu* jeszcze raz. Przyszlę adres, jeśli dożyję....

Dzwon jęknął trzeci raz. Okręt był już pół sążnia od brzegu. Kapitan skoczył i znikł za burtem. Z jękiem dzwonu i łopotem kół w ruch wchodzących słyszę śmiech złośliwej Odetty i głośne: cha, cha, cha! chóru Metysów. którzy się tłoczą na groblę, żeby odbijającym urągać.... Okręt szumi. zawraca, leci coraz mniejszy i mniejszy..

* * *

Mniej więcej w rok po opisanem pożegnaniu odebrałam list od majorowej a raczej pułkownikowej, bo jej mąż awansował. Było w nim pełno nowin o marszach, bitwach, szturmach, przykrościach życia indyjskiego, awansach i przygodach wspólnych przyjaciół, o tryumfach angielskich i pastwieniu się nad buntownikami, których zwycięzcy kartaczowali okrutnie. Już to nie ma narodu jak Anglicy do wymyślania tortur, celem rzekomego szerzenia kultury, chrześcianizmu i swojej nienasyconej władzy, a umieją pretensye swoje do missyi cywilnej tak pięknie usprawiedliwiać frazesami, że własne sumienie oszukują. Zdaniem zacnej majorowej postawić szereg *sepojów* przed bateryą nabitą ślepemi nabojami i zdmuchnąć ich ze świata. było zarówno chwalebnym. jak praktycznym środkiem cywilizowania barbarzyńców!

Między innemi nowinami donosiła także:

— Lord W.... o którego odziedziczeniu kolosalnej fortuny jeszcze z ujścia św. Wawrzyńca pisałam, już nie żyje. Możemy mu tylko winszować śmierci, bo ostatnie miesiące jego życia były ciągłą męką. Cierpiał na nieuleczoną, czarną melancholię. przerywaną gwałtownemi paroksyzmami szaleństwa. Stronił od wszystkich. Nie ufał własnemu służącemu. Siedział dnie i noce nad listami. których nigdy na poczte nie oddawał, tylko je palił. W potyczkach szalone męztwo okazując, był zresztą niedołęgą i kamieniem zdrożności dla całego pułku. Nie byliby go jednego dnia tolerowali między nami, ale jak tu wypędzić para Anglii? Matka i siostry wciąż go zaklinały w listach, żeby przyjechał, majątek objął, los ich ubezpieczył — ale on nie usłuchał, więc interesa zostały po nim w jak największym nieładzie, a majorat spadł na dalekiego kuzyna. Jaka strata dla Adelki! A mówiłam, napominałam, żeby nie kokietowała łysego doktora. Ha, stało się! Jak kto sobie posłał, tak się też i wyspi.... Niech lordowi ziemia indyjska będzie lekką! Adelkę odsyłamy w tych dniach do Europy, bo już dłużej z jej papugami, kotami i kaprysami wytrzymać trudno. Zapewne zostanie starą panną na zawsze.....

Tyle o lordzie. Sam widziałeś, jak się Odetce powodzi. Wkrótce po zamążpójściu straciła rodziców. Mąż się okazał próżniakiem, co się często u Metysów trafia, a co gorsza, pijakiem. co jest u nich rzadkością. Bite dolary ze skrzyni ś. p. Rollina, chatę, ogród, nawet dobrą sieć i łodzie dawno zmarnował. Maltretuje żonę. Żyją w nędzy.

— Czy jej pani kiedy o losie lorda wspomniała?

— A na co? Mogłaby się zasmucić, żałować niepowrotnie straconego szczęścia! Po cóż dolewać piołunu do jej kubka goryczy? Ma biedaczka dość smutków z mężem ladaco. ośmiorgiem dzieci rozpuszczonych i pustą spiżarnią...

— Szkoda jej!

— A szkoda! Nie raz się za głowę chwytam, widząc ją zgiętą pod wiązką chrustu, dźwiganą z lasu — ją, która mogła roskoszować wśród najbogatszych magnatów świata! Czego też zacieklość plemienna nie dokaże! Koniec końców. cóż jest w narodowości? Czyby nie wolno powtórzyć o niej, co Szekspir o nazwisku powiedział? Przecież to

zemnie przy wstępnej dyskusyi generalnej, a przyjętej przychylnie przez sekcyę pedagogiczną, zebrałem wiadomości z nauki realiów pod zbiorowym nagłówkiem w jednym rozdziale zaraz po planie dla nauki języka wykładowego dla wybitnego naznaczenia ich przynależności do nauki tego języka.

Sprawozdanie o przedłożonych ankiecie uwagach w sprawie gramatyki w szkołach jednoklasowych należy do dyskusyi specyalnej nad projektem.

Zanim zaś przystąpię do szczegółowego zestawianie różnic między niniejszym projektem a obowiązującemi dotychczas planami dla szkół jednoklasowych (podzielonych i niepodzielonych) muszę jednakże zwrócić uwagę na kardynalny warunek stanowiący dla mnie punkt wyjścia do dalszego elaboratu. Jest nim następująca zasada: Nauczyciel nie powinien nigdy mieć w klasie równocześnie więcej niż dwa różnorodne oddziały uczniów do nauki.

Jak szkodliwem dla toku nauki jest równoczesne prowadzenie kilku oddziałów, mógł się przekonać każdy, kto się zetknął z taką wielogłową Scyllą szkolną.

Nauczyciel musiałby mieć chyba geniusz Newtona i bystrość umysłu Cezara, aby mógł równocześnie jeden lub dwa oddziały (grupy) z wybitnym skutkiem uczyć, a kilka nadzorować.

Już kto prowadził równocześnie dwa oddziały różnorodne, mógł się przekonać, jak nużącą jest ta nieprzerwana czujność, której kombinacya taka wymaga Potrzeba mieć niezwykłą przytomność umysłu, aby nie zapomnieć nigdy o potrzebie zadania odpowiedniego zajęcia oddziałowi, skazanemu na naukę cichą, a nauczyciel nawet w domu nie może sfolgować natężeniu władz duszy, zmuszony nietylko obmyślać równocześnie dwojakie pensa, aby go lekcya w tym względzie nie znalazła nieprzygotowanym, ale nadto musi się zastanawiać nad najwłaściwszem skombinowaniem tych różnorodnych zajęć, aby nauka głośna swym charakterem nie przeszkadzała zbytnio równoczesnemu zajęciu cichemu reszty młodzieży. W skutek zbytniego naprężenia władz umysłowych, których energia przyrodzona nie zawsze jest tak żelazną i wytrwałą, musi taki nauczyciel prędzej opaść na siłach, popaść w apatyę i mechaniczną bezmyślność, zrazić się i zniechęcić do tego rodzaju pracy.

Nauczyciel takiej skombinowanej klasy potrzebuje po 5 godzinach pracy głębszego wypoczynku, niż nauczyciel, prowadzący równie silną liczebnie a jednolitą klasę. Przetężenie prędzej u niego wywoła naturalną niewrażliwość i obezwładnienie woli. Będzie mu coraz trudniej zdobywać się na potrzebną energię dla przygotowania się w pauzach, coraz częściej będzie przychodził nieprzygotowany, a następstwa takiego nieprzygotowania będą tutaj podwójnie a raczej w stosunku spotęgowanym poczwórnie szkodliwe. Cóż dopiero, gdy nauczyciel ten ma uczyć równocześnie trzy lub więcej oddziałów różnorodnych, każdy z odmiennym planem lekcyjnym?

Rada państwa.

Podajemy mowę dep. dr. **Grocholskiego**, mianą w dyskusyi nad projektem ustawy o ogólnej sumie podatku gruntowego:

Podobało się panu posłowi berneńskiej Izby handlowej (Neuwirthowi) pana ministra skarbu nazwać „ministrem skarbu dla Galicyi“. Prawda, że dodał zaraz sprostowanie, iż chciał powiedzieć: „minister skarbu z Galicyi“; ale wszakże to rzecz znana, panowie, że sprostowania takie służą na to tylko, aby módz wypowiedzieć to, co się niby następnie prostuje. JE. p. minister skarbu od siebie już na to odpowiedział, ale w imieniu kraju, który tu reprezentować mam zaszczyt, należy mi stanowczo odeprzeć ukrytą w tej nazwie insynuacyę. Nie chcąc zresztą na jednę insynuacyę odpowiadać drugą, powiem tylko, że niestety długoletnie doświadczenie pouczyło nas, że mieliśmy już ministrów p r z e c i w Galicyi. (*Huczne brawo z prawicy*).

Co się tyczy samego wniosku p posła berneńskiej Izby handlowej, zdaje mi się, że nie chodzi w nim o to, aby wezwać rząd do wniesienia motywów, lecz aby Izba nie przekazywała projektu komisyi, dopóki rząd motywów nie wniesie. Otóż, panowie, powiedziano tu już: wedle regulaminu nie można nie przekazać żadnego projektu rządowego komisyi; co pozwalam sobie sprostować w ten sposób, że wedle obowiązującej, sankcyonowanej ustawy nie można z góry odrzucić żadnego projektu rządowego, lecz trzeba go koniecznie przekazać komissyi dla obrad wstępnych. Pytam was tedy panowie, was, którzy nas wzywacie, abyśmy wydali objektywny sąd o rzeczy: czyż można, patrząc na rzecz objektywnie, dopatrzeć się w tem jakiegokolwiek pożytku, że projekt byłby przekazany komisyi dopiero po rozdaniu w Izbie drukowanych motywów? Ja przynajmniej nie widzę żadnego ztąd pożytku. Pojmowałbym, żeby wcale nie przekazywano projektu komisyi, gdyby to w ogóle uchodziło; ponieważ jednak przekazany być musi, więc pożytku żadnego dopatrzyć się nie mogę.

Jestem najzupełniej przekonany, że rząd w komisyi otrzyma wezwanie, aby przedłożył motywa i obrachunki, o których tu mowa. Rząd może je da na piśmie, a może i ustnie, trudno to naprzód powiedzieć: ale na wszelki wypadek Izba będzie musiała poznać to umotywowanie dokładnie z sprawozdania komisyi. Pojmuję najzupełniej, że gdyby tak nie było, Izba miałaby wtedy prawo powiedzieć: dopóki nie poznam motywów, nie uchwalę ustawy i nie orzeknę o niej Ale nie przekazywać projektu komisyi dla tego, że motywa nie są jeszcze znane — wybaczcie mi, panowie — nie powiem, że znaczy to zwlekać sprawę, ale do przyspieszenia jej z pewnością także się to nie przyczyni. (*Wesołość na prawicy.*)

Pan poseł chebskiej Izby handlowej (Plener), jeśli się nie mylę, twierdził, że komisya centralna jest mandataryuszem tej wys. Izby; twierdził, że jak to i w pewnem państwie ościennem było (w Prusiech), gdy Izba ma uchwalić ogólną sumę podatku gruntowego, powinien jej być przedłożony referat komisyi centralnej. Szanowny ten poseł wybaczy mi, gdy ośmielę się wypowiedzieć moje o tem zdanie w tym duchu, że komisya centralna nie jest mandataryuszem wys. Izby. Jest ona w części wybrana wprawdzie przez wys. Izbę, ale skład jej jest taki, że nie można o niej powiedzieć, iżby była mandataryuszem wys Izby.

Co się tyczy zaś żądania, żeby wyniki obrad komisyi centralnej były przedłożone wys. Izbie, pozwolę sobie przypomnieć szanownemu preopinantowi nowele o podatku gruntowym, uchwalone w roku 1879 i 1880 przeciw naszym głosom. Wedle ustawy pierwotnej z r. 1869 ogólna suma podatku gruntowego miała być oznaczona p o u k o ń c z o n e m p o s t ę p o w a n i u r e k l a m a c y j n e m, i w tej to ustawie powiedziano, że w tym celu należy przedłożyć Izbie operaty. Wedle noweli z r. 1879 zaś suma ogólna ma być uchwalona przez wys. Izbę, jak oto rząd teraz projektuje, p r z e d postępowaniem reklamacyjnem. W noweli tej jest paragraf mówiący o oznaczeniu sumy ogólnej, ale nie ma w nim ani słówka, iżby operaty komisyi centralnej miały być przedłożone Izbie; owszem powiedziano w nim, że rozkład tej sumy będzie tylko prowizoryczny; powiedziano w nim, że tylko gdy po ukończonem postępowaniu reklamacyjnem chodzić będzie o wyrównanie między opodatkowanym jednym a drugim, między gminą a gminą, powiatem a powiatem, krajem a krajem, rząd będzie zobowiązany przedłożyć wys. Izbie wszystkie te operaty. Jeśli przeto rząd wtedy dopiero będzie zobowiązany przedłożyć te operaty, twierdzenie, jakoby już teraz był zobowiązany, wydaje mi się bądź co bądź nieco śmiałem. Dziś o takim obowiązku rządu mowy być nie może. Że rząd da w komisyi umotywowanie projektu niniejszego, pan minister skarbu już oświadczył, a nie wątpię, że i wys. Izba bez sprawozdania o umotywowaniu nie zechce orzec o sprawie.

O szczegółach projektu niniejszego dziś mówić nie będę; będzie pora po temu, gdy komisya stanie przed Izbą z swemi wnioskami, chociaż regulamin najzupełniej uznaje prawo mówienia o tem już w pierwszem czytaniu.

Pan poseł chebskiej Izby handlowej atoli o jednej jeszcze okoliczności wypowiedział kilka uwag, na które i ja kilkoma uwagami odpowiem. Powiedział: Okrzyki boleści (na uchwały komisyi centralnej) wyszły tylko z trzech krajów alpejskich; czemuż tedy rząd nadaje ulgi opodatkowanym w całem państwie? Wyznaję, że takiego zarzutu nie spodziewałem się z ław tamtej (lewej) strony wys. Izby. (*Huczne brawo! z prawicy*). Czyżby krzyki miały być dla rządu momentem decydującym, by wymierzyć sprawiedliwość tym tylko, którzy krzyczą? (*Huczne brawo! z prawicy.*) Czyż to rząd nie jest zobowiązany wymierzyć ją zarówno wszystkim opodatkowanym? (*Ponowne huczne brawo i oklaski z prawicy.*) Czyż zechcielibyście, panowie, wy panowie z tamtej strony wys. Izby, twierdzić, że k r a j e opłacają podatek? Nie! — nie kraje, nie powiaty opłacają podatek, opłacają go opodatkowani. Rządu obowiązkiem było wymierzyć sprawiedliwość wszystkim opodatkowanym i co daje jednemu, dać także drugiemu. (*Huczne brawo! z prawicy.*) I dla tego witam takie postanowienie projektu z radością i składam za nie rządowi podziękę. (*Rzęsiste oklaski z prawicy.*)

W k o m i s y i b u d ż e t o w e j przy etacie: „Ministerstwo finansów, sprawy monetarne“ zapytał N e u w i r t h obecnego p. ministra finansów, ile jest prawdy w pogłosce, że z inicyatywy rządu węgierskiego odbyć się mają wkrótce rokowania w sprawie przywrócenia waluty i czyli rząd może udzielić wyjaśnień co do swej postawy w kwestyi waluty, mianowicie ze względu na bliską międzynarodową konferencyę w tej kwestyi

P. m i n i s t e r f i n a n s ó w odpowiedział, co następuje: Jeszcze w r. 1878 i 1879 toczyła się z inicyatywy ówczesnego austryackiego ministra finansów korespondencya w tej sprawie między rządami obu części monarchii, i zgodzono się wtedy, aby nie dopuszczać bicia monet dla osób prywatnych. Na odbycie zaproponowanej przez ministra bar. Pretisa wspólnej ankiety węgierski minister przystać nie chciał. „Obejmując urząd, zastałem tę sprawę w stadyum rokowań, a chociaż odbycie wspólnej ankiety uważałem za rzecz pożądaną, musiałem ustąpić w tym punkcie. Odbędą się więc dwie oddzielne ankiety, austryacka i węgierska. Kwestye, które ankiecie przedłożone zostaną, opracowało austryackie ministerstwo finansów. Także w kwestyi waluty jest gotowy memoryał, pochodzący z czasów przed mojem wstąpieniem do ministerstwa. Ze względu, że rokowania są jeszcze w toku, nie uważam za rzecz stosowną udzielać dalszych wyjaśnień i ograniczę się tylko na oznajmieniu, że inicyatywa w tym względzie wyszła od austryackiego ministerstwa finansów.“

Przy rozdziale „loterya“ wniósł dep. H a u s n e r rezolucyę zmierzającą do zniesienia urzędu loteryjnego w Insbrucku. Rezolucyę tę przyjęto i zgodnie z wnioskiem referenta (Żuk-Skarszewskiego) uchwalono dochody w kwocie 20,222.000 zł., wydatki w kwocie 12,470.000 zł. Sprawozdawca wystosował następnie zapytanie do rządu, co zrobiono dla zadośćuczynienia zeszłorocznej rezolucyi wzywającej rząd do ograniczenia gry loteryjnej.

Reprezentant rządu, radca E l l i n g e r, odpowiedział, że rząd nie był w możności zaprowadzenia większych reform, ponieważ przez to dochód płynący z loteryi byłby zakwestyonowany. Kwestya zastąpienia loteryi liczbowej loteryą klasową była przedmiotem dokładnych studyów, te jednak doprowadziły do przekonania, że dochód z loteryi klasowej w porównaniu z dzisiejszym byłby bardzo mały. Rząd nie może zresztą w tej sprawie postępować bez porozumienia się z Węgrami.

Dep. H a u s n e r wnosi, aby zeszłoroczną rezolucyę uzupełniono dodatkiem, oznaczającym *minimum* stawki na 20 ct. Wniosek ten odrzucono, a ponowiono bez zmiany zeszłoroczną rezolucyę, która tak opiewa: „Wzywa się rząd, aby wziął pod rozwagę środki, zapomocą których udział w małej loteryi mógłby być ograniczonym, i aby przy najbliższym preliminarzu zdał Radzie państwa sprawę, a ewentualnie przedłożył odpowiednie wnioski.“

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Mowa tronowa niemiecka).

Mowa tronowa zagajająca parlament, którą w nieobecności cesarza odczytał hr. Stolberg-Wernigerode, zastępca kanclerza, a której streszczenie podaliśmy według telegramów, brzmi w dosłownym przekładzie:

„Jego cesarska i królewska Mość raczył mi polecić otwarcie posiedzeń parlamentu.

„Budżet państwa, który panom niezwłocznie przedłożony będzie, nastręczy możność przeglądu rezultatów, które wydała rozpoczęta przed dwoma laty reforma dochodów państwowych i które jeszcze w przyszłości zapewnić może. W osiągniętych dotychczas rezultatach ekonomicznych i finansowych widzą rządy Rzeszy potrzebę dalszego rozwinięcia zasadniczej myśli reformy, i dążenia na tej drodze nietylko do finansowej samodzielności państwa, ale i do zapewnienia państwom Rzeszy środków dających możność przeobrażenia ich stosunków podatkowych, zmniejszenia ciężaru podatkowego i poprawienia sytuacyi klas robotniczych. Jakie środki zapewnić będą mogły dochody te państwom pojedyńczym do celów pomienionych, przekonać się będzie można dopiero wtedy, kiedy nadwyżki dochodów Rzeszy z nowych ceł ostatecznie wykazane i ustalone zostaną. Ale i teraz już mniemają rządy Rzeszy, iż powinny dążyć do pomnożenia poborów na swe cele za pośrednictwem nowego regulaminu prawa stemplowego i podatku do piwa.

„Jeszcze przy otwarciu parlamentu w lutym 1879 r. Jego cesarska Mość, mając na oku ustawę z d. 21 października 1878 r., wyraził nadzieję, że parlament nie uchylił się od współdziałania w czynności prawodawczej, celem poprawienia stosunków socyalnych. Poprawienia tych chorobliwych stosunków nie należy szukać jedynie na drodze represyi przeciw wykroczeniom socyalistycznym, ale także i na drodze popierania dobrobytu robotników. Pod tym względem pierwszem zadaniem jest opieka nad robotnikami niezdolnymi do pracy. W ich interesie polecił Jego cesarska Mość przedstawić radzie związkowej projekt ustawy o zabezpieczeniu losu robotników, dotkniętych nieszczęśliwemi wypadkami, która ma na celu uczynienie zadość potrzebom tak robotników, jak i przedsiębiorców. Jego ces. Mość ma nadzieję, że zasadnicza myśl tego projektu znajdzie uznanie państw Rzeszy i że przyjętym on będzie przez parlament jako pożądane uzupełnienie prawodawstwa chroniącego przeciw dążnościom socyalno-demokratycznym. Dotychczasowe postanowienia, które ubezpieczać miały robotników przeciw niebezpieczeństwu znalezienia się w niemożności pracy w skutek wypadków, okazały się niedostatecznemi, a ten brak opieki przyczynił się w wielkiej mierze do szukania przez członków stanu wyrobniczego ratunku na drodze popierania dążności socyalno-demokratycznych.

„W takiem samem stadyum znajduje się dotychczas inny projekt prawa, który na pokrewnej poprzedniemu niwie ma zadanie uregulować stosunki korporacyj rękodzielniczych Ma on nastręczyć środki do skupienia odosobnionych sił osób, zajętych w zawodach fachowych, do połączenia ich w związki korporacyjne, ażeby w ten sposób podnieść ich produkcyjność ekonomiczną i rozwój obyczajowy.

„W kilkakrotnych już uchwałach wyraził parlament życzenie, ażeby pozostałym po urzędnikach państwa rodzinom zapewnić zaopatrzenie w drodze prawnej. Przedłożony więc panom będzie w tej mierze projekt u-

---

ani ręka, ani noga. Nie robi nikogo ani kaleką fizycznym ani moralnym. My tu wszyscy kosmopolici zlewamy się, żywioł najliczniejszy wciela inne, a bardzo nam z tem dobrze, tylko nie tej garstce dziwnej, co tak uparcie trwa przy swej odrębności. Stoją oddzieleni od wielkiej massy współmieszkańców kraju, a każda odrębność budzi niechęć, więc ogół ich nie lubi. Przy całej swej ślepocie widzą, że nigdy już nie doczekają się udzielności politycznej, że topnieją coraz bardziej w porównaniu z napływającą kolonizacyą. Co im pomoże, że się wyróżniają i wyzywają nieprzyjaźń? Jaka korzyść z tego?

— Jakto, a przechowanie mowy, zwyczajów, obyczajów, tradycyj?...

— Koszałki opałki, czysto idealne, nie dla naszego wieku. Ale nie chcę z panem dysputować! Wiem, że pan także żywi nieprzezwyciężone przesądy w tej materyi i że upór tych dziwaków chwalić będziesz w miarę, im jest większy. No, dziś widziałeś jeden z prawowitych skutków teoryi pochwalanej przez pana. Pomyśl tylko, czemby ta Odetta być mogła, gdyby nie ślepa zaciekłość plemienna?

— Jakżeż jej przykład na jej naród działa?

— Wpływ jej przykładu jest właśnie najdziwniejszą częścią całej mojej opowieści. Z naszymi *habitants* miała się rzecz tak: Przez długi czas stawiali opozycyę nowemu porządkowi rzeczy. Zostawszy w mniejszości, widząc jak ich teokratyczno-patryarchalny ustrój społeczny ustępuje przed prawodawstwem postępowem, a język jest wypierany z życia publicznego, stali się podobni do załogi oblężonej, co straciwszy wszystkie reduty i okopy, schroniła się w niedostępnej, niezdobytej cytadeli. Tą cytadelą były ich ogniska domowe. Do nich nie wpuszczali nikogo. Zakazali sobie z nami wszelkich związków familijnych lub przyjacielskich i mogli nam urągać z tej swojej warowni, której żaden napływ cudzoziemszczyzny, żadna ustawa niwelująca naruszyć nie była w stanie. W arce ich chat dymnych znalazły przytułek ich język, przesądy i próżność. Czas może jednak wiele dokazać. On też podkopywał ostatni zamek ich odrębności. Powoli, skutkiem sąsiedztwa, interesów i złagodzenia nienawiści, w miarę poznania się wzajemnego, my i oni zaczynaliśmy się zbliżać do siebie. Wszystko rokowało szczęśliwą przyszłość, w której nieporozumienie plemienne będzie rzeczą zapomnianą. Trzeba było takiego przykładu głośnego i ekscentrycznego, jaki dała ta dziewczyna, żeby zniweczyć rezultat półwiekowych prób pojednania. On odżywił ich pychę i żądzę odrębności w pierwotnej sile. Zamiast ganić odrzucenie ręki obcego magnata dla własnego nicponia, naśladują jej szaleństwo według możności. Zauważywszy powrót tej epidemii, nieraz z początku próbowałam żywym opisem niedoli Odetty wyleczyć inne dziewczęta tutejsze z pogardy do przybyszów, których mamy wielu i w dobrym bycie, a którym brak kobiet, ale moje słowa są grochem o ścianę. Odpowiadają, że podobnych Baptystów niewielu między ich młodzieżą, a najgorszy nawet *habitant* jest stokroć lepszym od zamorskiego księcia. Na Odettę spogląda cała okolica, jak na bohaterkę.

— I zaiste, jest bohaterką i męczennicą idei może okrutnej, ale niekiedy koniecznej....

K o n i e c.

stawy o zabezpieczeniu wdów i sierot po urzędnikach.

„W zakresie prawa karnego groźne wzmaganie się wypadków zbrodni i wykroczeń, popełnianych w stanie opilstwa a tem samem uchylających się z pod dochodzenia kar nego, wywołało potrzebę uzupełnienia istniejącego prawodawstwa karnego. Odpowiedni projekt ustawy zostanie panom pod uchwałę podany.

„Zmiany konstytucyi Rzeszy, które mają na celu możność ustanowienia budżetu państwowego na okres dwuletni, były panom już w ciągu ubiegłej sesyi proponowane. Tak teraz jak przedtem rządy Rzeszy znajdują się w trudnem położeniu, wynikającem z corocznej konkurencyi prac parlamentarnych całej Rzeszy i państw pojedyńczych i przedstawiają dlatego wspomniany projekt prawa budżetowego na nowo.

„Z rządem Grecyi i Brazylii rozpoczęto rokowania o zawarcie konwencyj konsularnych. Uprawniony jestem do nadziei, że zawarcie tych umów przyjdzie do skutku jeszcze w bieżącej sesyi i że pod koniec jej będzie można prosić panów o zatwierdzenie tych traktatów

„Stosunek Rzeszy niemieckiej do wszystkich państw zagranicznych jest pokojowy i przyjazny, szczególnie zaś polityczny nasz stosunek do wielkich państw sąsiednich odpowiada zupełnie temu uczuciu przyjaźni, jaka łączy osobiście Jego ces. Mość z panującymi tych państw. Pomiędzy mocarstwami europejskiemi panuje nietylko co do woli utrzymania pokoju stanowcza jednomyślność, ale nie ma też między niemi i względem rzeczywistych celów toczących się układów żadnej zasadniczej różnicy zapatrywań. Jestem zatem upoważniony do wyrażenia otuchy Jego ces. Mości, iż jednomyślności mocarstw powiedzie się zapobiedz także częściowym przeszkodom pokoju, a w każdym razie tak je ograniczyć, ażeby ani Niemiec, ani też państw sąsiednich nie dotknęły".

KRONIKA

(π) **Pan minister wyznań** i oświaty przyzwolił z nadzwyczajnego kredytu roku 1880 na zapomogi dla duchowieństwa uposażonego niżej kongruy dla dyecezyi lwowskiej obrządku łacińskiego 11.983 zł., dla przemyskiej obrządku łacińskiego 8.797 zł., tarnowskiej 11.495 zł., krakowskiej 1.941 zł., lwowskiej obrządku ormiańskiego 921 zł., lwowskiej obrządku grecko-katolickiego 42.181 a dla przemyskiej obrządku grecko-katolickiego 18.394 zł., razem 95.712 zł.

— **Wieczorek na cześć Kopernika** urządzony staraniem uczniów szkoły politechnicznej, odbędzie się dziś, w piątek, nie, jak mylnie doniesiono, w sobotę, w auli gmachu politechniki.

— **W kasynie miejskiem** odbędzie się jutro, w sobotę, wieczorek z tańcami. Wstęp jak zwykle Początek o godzinie 8 wieczór.

= **P. Józef Galiński,** administrator dóbr, wybrany został członkiem Rady powiatowej przemyślańskiej z grupy większych posiadłości.

— **Opieka nad ubogimi.** Towarzystwo dla usunięcia żebractwa, zaopatruje codziennie 560 do 600 ubogich, a wydatki towarzystwa wynoszą około 50 zł. dziennie Wobec dat powyższych komitet zarządzający odzywa się do ofiarności publicznej i uprasza o poparcie celów towarzystwa przez liczne przystępowanie członków. Zapisywać się można w biurze towarzystwa przy ul. Ormiańskiej l. 18, otwartem codziennie dla ofiarodawców od godziny 2 do 4 po południu lub u prezesa towarzystwa p. St. Markiewicza w rynku, jakoteż u jednego z trzech kursorów, których towarzystwo codziennie po mieszkaniach rozsyła. Zarząd towarzystwa wzywa także publiczność, ażeby zaniechała rozdawania jałmużny w monecie natrętom po ulicach włóczącym się, a natomiast hojniej wspierała towarzystwo i umożliwiła mu tym sposobem odpowiednie spełnianie zadania.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono pani A. S. z pomieszkania pod l. 20 na ulicy Żółkiewskiej 7 sznurków francuskich korali; panu M. B. z pomieszkania pod l. 15 na ulicy Żółkiewskiej srebrną łyżeczkę, złote kolczyki z koralikami, mały złoty medalionik, zimową chustkę i trzy pugilaresy; panu M. B. z pomieszkania pod l. 36 na ulicy Kazimierzowskiej biały *tales* srebrnym szychem obszyty, 5 lamp naftowych i surdut. — Komisaryatowi dzielnicy halickiej oddano konia gniadej maści, przydybanego na ulicy bez dozoru i uprzęży. — Pani A K zgubiła damski pluszowy kapelusz bronzowego koloru opasany strusiem piórem. — Pan J. M. wziął na przechowanie do swego domu psa legawca, zabłąkanego w mieście.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Paryżu sławny rzeźbiarz i rytownik E. Gatteaux, dziekan paryskiej akademii sztuk pięknych, w 92 roku życia; w ambulansie Czerwonego Krzyża w Bhamy hr. Orłow-Denisów, przyboczny adjutant cara, skutkiem ran odniesionych w bitwie pod Geok-Tepe.

— **O mniemanym spadku** milionowym po jakimś neoficie, który jakoby został biskupem w Ameryce i umierając zapisał ogromny majątek krewnym we Lwowie i w Czerniowcach, *Kur. Pozn.* robi następujące uwagi: „Donosiły dzienniki o jakimś Kalbie, starozakonnym ze Lwowa, który miał opuścić żonę, ochrzcił się i został księdzem katolickim; żonę, która do niego przybyła, obdarzył 10.000 dolarów i w ten sposób się od niej odczepił, a niedawno zmarł jako biskup w Ameryce, zostawiając kilkanaście milionów dolarów spadku dwom braciom, ubogim żydom we Lwowie Gdzie ów Kalb był biskupem, tego dzienniki nie podawają, a publiczność się nic też o to nie pyta W spisie duchowieństwa katolickiego w Ameryce za rok przeszły nie masz żadnego biskupa Kalba, jest tylko ksiądz Kolb w Donkirk, w dyecezyi Bufalo, przy kościele Najśw. Serca Jezusowego, gdzie się służba boża odbywa w języku niemieckim. Kościół tak szybko neofitów (w 8 latach po ochrzceniu) nie posuwa na biskupów, a zresztą biskupi amerykańscy milionów na duszpasterstwie nie zarabiają. Wprawdzie majątek dyecezalny jest tam zwykle zapisany na imię biskupa, i gdyby jaki oszust doszedł przypadkiem tej godności, mógłby dyecezyę całą skrzywdzić, zapisując majątek dyecezalny swej rodzinie, ale o czemś podobnem nie było słychać. Cała ta historyjka zdaje się być wymyśloną".

— **Pomnik Coligny'ego.** W Paryżu ukonstytuował się w tych dniach komitet mający na celu wzniesienie pomnika admirałowi Coligny. Koszta wynosić będą 100.000 franków, a trzecią część tej sumy ofiarowuje skarb państwowy.

— **Zrabowanie poczty.** Z Mezötur na Węgrzech donoszą *P. Lloydowi*, że w tych dniach dopiero wyśledzono sprawców rabunku, dokonanego na wozie pocztowym w okolicy tego miasta zeszłej jesieni, przyczem zamordowany został pocztylion. Sprawcami są trzej bracia Hegyi. Jeden z nich jest ekonomem, drugi pandurem, a trzeci nauczycielem wiejskim. — Wspomniony dziennik opowiada dalej, że na gościńcu między Veszprimem a Zirczą dnia 12 b. m wóz pocztowy napadnięty został przez dwóch opryszków, lecz woźnicy, który był dobrze uzbrojony, powiodło się strzałami z rewolweru, przepłoszyć napastników.

— **Na targowicach wiedeńskich** w ubiegłym roku skonfiskowano i zniszczono jako szkodliwe zdrowiu: 3.204 kilo mąki, 48 wołów, 289 cieląt 165 owiec, 10 baranów, 606 wieprzów, 54 koni, 41.225 kilo wołowiny, 10 105 kilo cielęciny, 2.078 kilo wieprzowiny 212 kilo kiełbas, 1.429 kilo ryb, 14.887 raków, 30 gęsi, 15 kaczek, 230 kur, 53 gołębi, 43 sarn, 161 kilo rozmaitej dziczyzny, 97 dzikich ptaków, 15.138 sztuk jaj, 2 973 litrów mleka i śmietanki, 60 kilo tłuszczów, 2.648 kilo warzywa, 1.572 kilo grzybów, 3.873 niedojrzałych owoców, 33.884 zgniłych owoców, 4.389 zepsutych ziemniaków, 100 litrów owoców strączkowych i 44 butelek wód mineralnych. Nadto skonfiskowano w tym jednym roku 596 szkodliwych zdrowiu naczyń kuchennych i 1.223 sztuk zabawek dziecinnych. Z 587 przedsiębranych prób likierów 38 miało ujemny rezultat, a 29 okazało zafałszowanie fuksyną; w 720 zaś próbach wina nie znaleziono nic podejrzanego.

— **Wielkie wrażenie** sprawiło w tych dniach w Medyolanie samobójstwo utalentowanego rzeźbiarza Guarnerio, z którego dzieł powszechnie jest znany „modlący się chłopczyk". Guarnerio bez poprzednich oznak rozpaczliwego zamiaru zerwał się w nocy z łóżka, pochwycił nóż i chciał się ugodzić w serce, ale przeszkodziła temu jego żona, chwyciwszy go za rękę. Rozpoczęło się okropne pasowanie pomiędzy małżonkami, przyczem Guarnerio skaleczył się w szyję i krwią zbroczony upadł na ziemię. Teraz dopiero żona zdołała mu wyrwać nóż z ręki, a na krzyk jej nadbiegła sąsiadka, poczem usiłowały obie uspokoić rannego i przenieść go do łóżka. Mimo to Guarnerio, pełzając po ziemi potrafił dostać się do kuchni, gdzie pochwycił inny nóż, którym poprzecinał sobie tętnice. W kilka chwil później zakończył życie. Przyczyną rozpaczy utalentowanego artysty było to, że skazany został na areszt za skaleczenie w sprzeczce niejakiego Carlo Mariani Guarnerio liczył lat 39.

(*n*) **Apoteoza śpiewaka.** W Paryżu wyszła w tych dniach książka p n.: *Fantoches de l' Opera*, przez b dyrektora scen lirycznych we Francyi, Hiszpanii i Włoszech, p. Loglaize Dzienniki przytaczają jedną z ciekawych anegdot, których w tem dziełku jest pełno. Autor opowiada, że w jednem z muzeów włoskich widział rycinę z r 1730, to jest z epoki, w której słynął śpiewak Cafarelli. Górna część ryciny przedstawia niebo. Bóg Ojciec siedzi na tronie z chmur otoczony chórami aniołów, archaniołów, cherubinów i serafinów śpiewających przy akompaniamencie lutni i harf. Część dolna przedstawia teatr, w którym na scenie Caffarelli wyśpiewuje jakąś *cavatinę*. Twarz Boga Ojca promienieje zachwytem, ucho jego wsłuchane jest w tenora, prawica czyni gest rozkazujący, zwrócony do śpiewaków niebiańskich, a z ust jego wychodzi wstążka, na której wypisane są słowa: „Cicho bądźcie! Nie przeszkadzajcie mi słuchać Caffarellego!"

— **O strasznej katastrofie** kolejowej donosi depesza *Köln. Ztg.* z szwajcarskiego Berna. Według depeszy tej, opierającej się jakoby na doniesieniu, które doszło zarządu departamentu komunikacyi w Bernie, u wjazdu do tunelu Mont Cenis pod Modane, lawina, 400 metrów długa, stoczyła się na pociąg i zgruchotała go do szczętu. Bliższych szczegółów braknie jeszcze, opowiadają sobie tylko, że cała widownia nieszczęścia pokryta jest szczątkami wagonów i że dużo ludzi utraciło życie. Telegram *Köln. Ztg.* dodaje, że dotąd jeszcze nie zdarzyło się równie straszne nieszczęście kolejowe na kontynencie europejskim. — Na przestrzeni Marchegg-Gänserndorf d. 16 b. m. przejechał pociąg 30 sztuk owiec.

— **Wielkie nadużycia** wyszły na jaw przy odbytej właśnie rewizyi senatorskiej w gubernii kazańskiej Jak donosi *Russ. Kur.*, senator rewidujący, przybywszy do miasta Spaska, dowiedział się, że prezydent tegoż jest zarazem prezesem wydziału ziemskiego i prezesem banku miejskiego, oraz że w kasie banku braknie tylko 200.000 rubli. Gubernator kazański już poprzednio oddany został pod sąd kryminalny za używanie „tortury". — W Bohorodzku zaś, w gubernii moskiewskiej, według dziennika *Molwa*, wykryto w banku miejscowym deficyt w sumie 100.000 rubli, gdy cały kapitał bankowy wynosił 250.000 rubli.

— **Wilki** w gubernii kowieńskiej, gdzie jeszcze w ostatnich dniach panowały dwudziesto-stopniowe mrozy, głodem pędzone wpadają ciągle do wiosek, a po lasach napadają podróżnych. W sąsiedniej gubernii witebskiej stado wilków niedawno napadło na przejeżdżającego przez las strażnika policyjnego. Napadnięty zrazu dzielnie się bronił, gdyż wywijając pałaszem pięć sztuk zwierza na miejscu położył. Widocznie jednak opadł w końcu z sił i liczba przeciwników przemogła. Nieszczęśliwy razem z towarzyszem swoim, koniem, został rozszarpany i pożarty przez dzikie zwierzęta. Pomiędzy rzeczami, które pozostały na miejscu wypadku, znaleziono rewolwer niewystrzelony.

— **Epidemiczna błonica** strasznie się sroży w wielu okolicach ziemi wojska dońskiego. W stannicy Dobryńskiej na przykład, która liczy zaledwie 4.000 mieszkańców, w ciągu trzech miesięcy umarło na tę chorobę 440 dzieci. Władza nie rozporządza środkami do przeciwdziałania epidemii w należyty sposób.

Rada miasta Lwowa.

(*Posiedzenie z d 17 lutego.*

(*L*) Przełożona sióstr Miłosierdzia w zakładzie św. Teresy wniosła prośbę o przestawienie sztachet przed zakładem. Prośbie tej uczyniono zadość, ale zarazem wybrano komisyę, która rozpoczęła z zakładem rokowania o odstąpienie pasma gruntu na rozszerzenie ulicy Sapiehy w tem miejscu. Rokowania doprowadziły do pożądanego celu; a w zamian za pasmo 105 sążni kwadratowych, odstąpi gmina zakładowi taką samą przestrzeń obok szkoły ludowej u św. Maryi Magdaleny i wystawi tam nowy parkan za sumę 220 zł. Zarządzenie to magistratu i sekcyi III przyjęła rada do zatwierdzającej wiadomości.

W ostatnich czasach znaczna liczba właścicieli prywatnych wniosła do rady rekursa, w których twierdzi, że dawniej, gdy przedsiębiorca prywatny wywoził śmiecie z domów prywatnych, płacili właściciele o połowę mniej, niż obecnie, gdy to czyni miasto. Kilka takich rekursów było wczoraj przedmiotem obrady; odrzucono je prawie wszystkie Takiż los spotkał kilka rekursów w sprawach budowniczych.

Rada przyjęła do wiadomości nominacyę trzeciego nauczyciela w szkole im. Czackiego.

Przed kilku laty zapadła uchwała, iż miejska szkoła handlowa istniejąca przy szkole realnej ma być stopniowo zniesioną, gdyż nie odpowiada swojemu celowi. Tymczasem nauczyciele tej szkoły zatrzymali bezpłatnie swe obowiązki, byle tylko szkołę nadal utrzymać, dyrektor zaś szkoły realnej a kierownik szkoły handlowej p R o d e c k i wniósł przedstawienie do prezydyum magistratu, w którem wykazuje pożyteczność tego zakładu naukowego i uprasza o jego reaktywowanie. Zarazem przedłożył plan naukowy i budżet, według którego wydatki roczne miałyby wynosić najwięcej 2210 zł Frekwencya uczniów jest względnie niezła, bo na każdym z trzech oddziałów jest po 6 uczniów. Wobec tej petycyi p. Rodeckiego stawia magistrat zgodnie z sekcyą V wniosek, ażeby rada nie rozstrzygała tej kwestyi merytorycznie, lecz pozostawiła sprawę *in statu quo*, albowiem obecnie obraduje ankieta szkolna specyalna nad kwestyą, w jaki sposób powinna być urządzoną szkoła handlowa. Uchwałą swoją przesądziłaby rada o uchwale ankiety. Rada poszła za wnioskiem sekcyi V.

Rada zatwierdziła ofertę p. Sylwestra Berskiego na kupno realności miejskiej pod l. 16 na placu Bernardyńskim. Suma kupna wynosi 3861 zł.

Ostatnim przedmiotem ożywionych narad były wnioski sekcyi II i IV w sprawie pomnożenia straży targowej. Brak dostatecznej ilości strażników targowych i rewizorów jest powodem, że zaprowiantowanie miasta Lwowa z każdym dniem jest gorsze. Obecnie jest 6 rewizorów targowych i 10 strażników, którzy mają codziennie nadzorować 14 placów targowych i główne arterye ruchu, jak ulice: Żółkiewska, Gródecka, Zielona, Łyczakowska, któremi głównie odbywa się przywóz wiktuałów. Dla niedostatecznej straży nie ma kontroli, skutkiem czego, zdaniem sekcyi IV, podnoszą się nieustannie ceny a upada jakość wiktuałów, albowiem już przed rogatkami miasta albo na odleglejszych przedmieściach przekupnie wykupują tanio dobry towar, fałszują go i sprzedają konsumentom po znacznie wyższych cenach. Miasto ponosi na tem straty, przekupnie bowiem *per nefas*, pokryjomu, bez opłaty placowego, trudnią się handlem wiktuałami. W dnie targowe należałoby od przekupniów, pojawiających się na targu sporadycznie, pobierać opłaty placowego, ale uczynić tego nie można dla braku straży. Tym sposobem dzieje się, że tylko 1500 straganiarzy opłaca placowe a drugie tyle nie opłaca go wcale. Jatki, a jest jest ich 114, są także niedostatecznie nadzorowane. Sekcya IV wnosi tedy, ażeby od 1 kwietnia r. b. prowizorycznie pomnożyć straż targową o 3 rewizorów i 6 strażników, co pociągnie za sobą wydatek w kwocie 2897 zł. Wnosi dalej sekcya, aby dla straży wypracować stosowną instrukcyę i rozdzielić pomiędzy jej członków zbiór ustaw co do ochrony zwierząt. Sekcya II zaś wnosi, ażeby straż pomnożyć tylko o 2 rewizorów i 4 strażników i dla włościanek przybywających na targ urządzić straganki, z którychby korzystały za opłatą centa. Po bardzo ożywionej dyskusyi przyjęto wniosek sekcyi IV.

Z Izby sądowej.

(*Losowanie sędziów przysięgłych.*)

(*L*) Na drugą kadencyę roków przysięgłych, która w lwowskim sądzie kryminalnym rozpocznie się d. 21 marca, zostali wylosowani jako g ł ó w n i p r z y s i ę g l i pp. Obertyński Feliks, właściciel dóbr Sawczyn; Balsambaum Jakób, wł. domu; dr. Jan Fried, dyrektor banku włościańskiego; br. Aleksander Lewartowski, dzierżawca dóbr Starogród; Abraham Menkes, wł. realności; Karol Bałaban, wł. realności; Stanisław Łączyński, wł. dóbr Batiatycze; Ludwik Czerkawski, dzierżawca dóbr Gaje; Jędrzej Kochanowski, aptekarz; Józef Szestak, dzierżawca dóbr Lesienice; Jakób Kohn, likwidator Towarzystwa asekuracyjnego *Riunione adriatica di Sicurta*; Maurycy Markheim, urzędnik banku hipotecznego; Karol Werner, kupiec; Zehetgruber Ferdynand, wł. realności; dr Zygmunt Rieger, lekarz; Bernard Kohn, wł. realności; Julian Bykowski, profesor politechniki; Józef Klimek, wł. realności; Chilel Lechner wł. realności na Zniesieniu; Salamon Sprecher; wł. realności; dr Piotr Szuszkiewicz, lekarz; Jakób Mann, dzierżawca browaru w Wolicy: dr. Józef Czeszer, adwokat; dr. Karol Stromenger, adwokat; Edward Kraus, spedytor; dr. Józef Ekielski, sekretarz Wydziału krajowego; Dawid Turnheim, dzierżawca huty szklannej w Miłkowie; Chiger Herman, kupiec; Jan Breuer, wł. dóbr Suchowola; Izaak Lauterstein, wł. realności; Ludwik Starzeński, urzędnik banku włościańskiego; Jakób Kidoński, wł. realności; Ignacy Miłaszewski, wł. realności; Salamon Goldstern, wł. realności; dr. Dyonizy Jamiński, adwokat

Jako z a s t ę p c y p r z y s i ę g ł y c h zostali wylosowani pp. Paweł Rucki, właściciel realności; Selig Atlas, wł realności; dr. Ignacy Reischer, lekarz; dr. Lindner, okulista; dr. Józef Weigel, lekarz; Teodor Glixeli, wł. realności; Jonasz Ehrlich, wł. realności; Jan Kohl, właściciel realności; Gustaw Adolf Christian komisant.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Eksploatacya torfu.

(§) Nie poprzestając na informacyjnej i technicznej pomocy w sprawach melicracyjnych, Wydział krajowy wziął w ostatnich czasach inicyatywę w kwestyi nadzwyczajnej doniosłości dla naszych stosunków ekonomicznych. Chodzi tu o eksploatacyę torfu na tych ogromnych przestrzeniach bagnistych i błotnistych, które w obecnym stanie swoim są w najlepszym razie nieużytkami dla rolnika a często stają się głównem źródłem rozmaitych chorób zaraźliwych, w razie umiejętnej eksploatacyi zaś zmienić się mogą w prawdziwą kopalnię nowych a obfitych dochodów. Byłaby to kopalnia prawdziwie niewyczerpana, gdyż pokłady torfu powstały przed wiekami na tych przestrzeniach bagnistych i w

skutek hydrograficzno-klimatycznych warunków zwiększają się nieustannie.

Jeżeli torf po wysuszeniu na wolnem powietrzu i po spaleniu zostawia nie więcej niż $^{1}/_{5}$ popiołu, t. j. 20 prc. swojej wagi, stanowi już dobry materyał opałowy. Wartość materyału wzrasta w równym stosunku w miarę, jak zmniejsza się procent popiołu. To też za granicą, gdzie się znajdują podobne obszary torfowe, jak w Hollandyi, południowych i północnych Niemczech, w W. Ks. Poznańskiem a nawet w Czechach torf oddawna już został należycie oceniony i wyzyskany tak dla potrzeb domowych (opalenia mieszkań i kuchni) jak i gospodarczych (w gorzelniach, browarach, cegielniach i t. d.) a nadto i w przemyśle (do pieców wapiennych, hut szklannych, lokomotyw i t. d.).

Bez przesady powiedzieć można, że torfowiska zawierają skarb dotąd nieodkryty. Jeden morg torfowiska z pokładem torfu jeden metr (3 stopy) głębokim, przedstawia, jeżeli torf zawiera 20 prc. popiołu, tyle materyału opałowego, co 500 stosów czterometrowych drzewa miękkiego. W kraju naszym pokłady torfu dochodzą do głębokości 5 metrów i więcej a ubytek w popiole wynosi w niektórych miejscach tylko 2 prc.

W kraju naszym, nieobfitującym w kopalnie węgla, nieumiejętnie dotąd prowadzone gospodarstwo lasowe sprowadziło w bardzo krótkim czasie niestosunkowo znaczny ubytek drzewa. Jestto wielka klęska ekonomiczna, gdyż tani materyał opałowy stanowi wielce ważną kwestyę nietylko wobec potrzeb domowych i gospodarczych, lecz także wobec potrzeb przemysłowych. Cena drzewa opałowego dochodzi dziś do nadzwyczajnej wysokości nietylko w miastach większych, gdzie konsumcya fabryczna usprawiedliwiałaby ją poniekąd, lecz także tam, gdzie nie ma żadnych fabryk, żadnego ruchu przemysłowego. Nie można spodziewać się zniżenia ceny, skoro zawiodły nawet nadzieje, jakie obudziła budowa dróg żelaznych, przerzynających lesiste okolice (kolej Stryjska, Łupkowska i Tarnowsko-Leluchowska). Zachodzą owszem powody, które każą obawiać się dalszego wzrostu cen drzewa opałowego. Pewne gatunki drzewa, uważane dotąd za najlepsze na opał, nabierają powoli znaczenia drzewa materyałowego, w skutek czego stają się nieprzystępnemi do dawnego użytku. Nadto pamiętać należy o tej ważnej okoliczności, że wzrost ceny drzewa opałowego w ostatnich dziesięciu latach nie został bynajmniej wywołany powstaniem nowych większych zakładów przemysłowych. W tym czasie owszem zawieszono ruch w wielu znacznych fabrykach, jak w Tłumaczu, Kałuszu, Brodach, Łańcucie i Tarnowie, co oczywiście znacznie zmniejszyło fabryczną konsumcyę drzewa opałowego. Jeżeli upadek większych fabryk i spowodowane tem znaczne zmniejszenie się stałej konsumcyi nietylko nie odbiło się korzystnie na cenach drzewa opałowego, lecz nawet nie zapobiegło podrożeniu znacznemu, to rzecz naturalna, że w razie ożywienia się ruchu przemysłowego i fabrycznego w kraju naszym musielibyśmy przygotować się na nowy a znaczny wzrost ceny. Na razie węgiel kamienny nie dostarcza odpowiedniego surogatu, bo cena jego także jest wysoka z powodu kosztów transportu. Wiadomo bowiem, że zapasy tego materyału opałowego dostarczane przez kopalnie w zachodniej części kraju wcale nie wystarczają i dotąd ciągle zasilać się musimy w kopalniach obcych.

Przedstawiwszy w ten sposób Wydziałom powiatowym ekonomiczną doniosłość exploatacyi torfu zwrócił Wydział krajowy ich uwagę na konieczność zużytkowania tego materyału opałowego, przez co otworzyłoby się nowe źródło dochodów dla rolnika oraz środków pomocniczych dla przemysłu. Aby utorować drogę racyonalnej exploatacyi torfu wzywa Wydział krajowy Reprezentacye powiatowe do zebrania potrzebnych dat na podstawie przesłanego im kwestyonaryusza. Chodzi tu przedewszystkiem o wskazanie potrzebnych dla rolnika i przemysłowca wskazówek, w których miejscowościach exploatacya torfu może być rozpoczęta z wszelkiemi szansami dobrego skutku. Właścicielom torfowisk, którzy chcieliby przystąpić do exploatacyi torfu postanowił Wydział krajowy ułatwić to przedsiębiorstwo w ten sposób, że próbki zebrane i nadesłane według wskazówek wydanej instrukcyi oddawać będzie laboratoryum szkoły rolniczej w Dublanach celem bezpłatnego wykonania analizy zawartości popiołu. W ten sposób właściciele torfowisk będą mogli upewnić się naprzód, czy produkt ich odpowie wymaganiom materyału opałowego. W końcu i to jeszcze zaznaczyć wypada, że z exploatacyą torfowisk łączyć się może ich przetwarzanie na łąki lub role za pomocą umiejętnej melioracyi, że zatem rolnik mógłby odnieść za jednym zachodem korzyść podwójną.

Osobna instrukcya o zbieraniu próbek przepisuje, że mają one być tak układane, aby stanowiły wierny obraz całości. W miejscach, zkąd brane być mają próbki torfu, należy zdjąć i odrzucić darń znajdującą się na powierzchni torfowiska aż do głębokości, do jakiej sięgają żywe korzonki roślin a odkryty torf okazuje większą zwięzłość. Po wykopaniu lub wywierceniu otworów w torfowisku, należy brać z każdej warstwy torfu, różniącej się odmienną strukturą lub barwą, bryłę torfową objętości od $^{1}/_{2}$ do całej stopy kubicznej. Jeżeli np. górna warstwa torfu jest $^{1}/_{2}$ metra grubą i wzięto z niej jedną bryłę a warstwa niższa różniąca się od górnej jest jeden metr grubą, to należy z tej drugiej warstwy wziąć dwie próbki, po jednej z górnej i dolnej części. Próbki mają być wysuszone tylko na wolnem powietrzu bez ściskania lub ugniatania. Po wysuszeniu wykroić należy z każdej bryły cegiełkę 20 centimetrów długą 10 centimetrów szeroką i 10 centimetrów grubą. Jeżeli warstwy torfu są grube, próbki brane być mają z różnych głębokości pokładu. Im więcej otworów kto zrobi w torfowisku, celem przyrządzenia próbek, tem pewniejszy rezultat da się uzyskać z analizy. Pożądanem jest, aby obszar i położenie torfowiska określono dokładnie, przedkładając kopię mapy katastralnej albo szkic odręczny z uwzględnieniem miejsc, z których brano próbki torfu.

Dołączony do okólnika i instrukcyj, kwestyonaryusz stawia w pierwszem dziale pytania, które mają wyjaśnić położenie torfowisk i stosunki wodne. Chodzi tu mianowicie o zbadanie, czy torfowisko leży poniżej lub powyżej zwierciadła sąsiedniej wody płynącej lub stojącej, czy jest tylko czasowo czy stale zalewane wodą, lub daje początek jakiej wodzie, czy leży po obu brzegach lub na jednym tylko brzegu wody płynącej, mianowicie strugi, rzeki, potoku, młynówki kanału i t. p., czy torfowisko nie wstrzymuje wody płynącej, t. j., czy woda przypływająca do torfowiska nie gubi się w niem tracąc swoje koryto, czy torfowisko przylega do stawu, łąk i pastwisk, pola ornego, lasu lub nieużytku, wreszcie, czy te grunta przylegające posiadają znaczny lub słaby spadek. Drugi dział pytań ma na celu zbadanie rozległości torfowiska badanego na większej i mniejszej posiadłości ziemskiej. W trzecim dziale pytań interesowane osoby wskazać mają głębokość torfu na brzegach i w środku torfowiska, oraz wyjaśnić, jaka jest spodnia warstwa pod torfem, piasek, margiel, czy ił. Jeżeliby pod tym względem zachodziła jaka wątpliwość, należy dołączyć próbkę wątpliwej warstwy. W czwartym dziale chodzi o wykazanie stanu komunikacyi na samem torfowisku, odległości od najbliższej stacyi kolejowej lub gościńca, miasta, miasteczka, wsi, osady lub fabryki Dalsze trzy działy pytań maja na celu zbadanie ceny drzewa opałowego i węgla, oraz sposobu i skutku dotychczasowego używania torfu. W odpowiedziach podane być mają szczegóły o spostrzeżeniach zrobionych w tej mierze, mianowicie, czy torf wydaje dużo popiołu po spaleniu, czy z porównania kosztów wydobywania torfu z cenami drzewa opałowego okazuje się różnica na korzyść jednego lub drugiego materyału, jaki dochód przynosi dotąd hektar torfowiska i w jaki sposób użytkowano dotąd obszar torfowiska, jako pastwiska, łąkę lub rolę.

Od rezultatu, jaki się okaże z zestawienia odpowiedzi na pytania powyższe, zawisłe będą dalsze kroki techniczne bióra melioracyjnego w sprawie podniesienia i ułatwienia eksploatacyi torfu.

OSTATNIA POCZTA

Rada miasta Krakowa wybrała na wczorajszem swem posiedzeniu w miejsce dr. Mikołaja **Zyblikiewicza**, mianowanego Marszałkiem krajowym, pierwszego wice-prezydenta dr. Ferdynanda **Weigla** prezydentem miasta. Na 52 głosujących otrzymał dr. Weigel 29 głosów, drugi kandydat dr. Feliks **Szlachtowski** 23 głosów.

W **Petersburgu** aresztowano niedawno pewnego agenta **tajnej policyi** jako podejrzanego o udział w spisku nihilistycznym.

W **konferencyi monetarnej**, na którą zaproszenia ma rozesłać Francya, wezmą także udział Niemcy z zastrzeżeniem swobodnej decyzyi co do poddania się zapaść mającym uchwałom. Gabinet włoski, jak już donieśliśmy, oświadczył w Izbie, że przyjmie udział w tej konferencyi, po której spodziewa się pożytecznych rezultatów.

Przykład bonapartysty Dugué de la Fauconnerie, który przeszedł na stronę rzeczypospolitej znajduje naśladowców. Członkowie rady municypalnej w Les Eduts w departamencie Niższej Charenty, należący do **stronnictwa bonapartystów** w liczbie dziesięciu napisali do mera, że uznają, iż niesłusznie walczyli przeciw republice i postanawiają bronić jej na przyszłość. W departamencie Corrèze postąpiło podobnież kilku członków rady generalnej. *Temps* spodziewa się większej liczby takich aktów i wyraża nadzieję, że rozprzężone stronnictwo bonapartystowskie wkrótce zupełnie istnieć przestanie.

Liczba poprawek wniesionych do **bilu Forstera** o środkach wyjątkowych w Irlandyi jest bardzo wielka, rząd jednak pragnie przeprowadzić ten bil bez żadnej zmiany.

Nawet irlandzkie dzienniki przyznają, że **postępowanie Parnella** w ostatnim tygodniu znacznie zmniejszyło wpływ jego na ligę. Parnell, jak wiadomo, podejrzywany był, że uciekł, donoszą jednakże, że już powraca do Londynu.

W Izbie wyższej angielskiej oświadczył Kimberley na zapytanie hr. Cadogana, że **układy** rządu angielskiego z **Boerami** nie mogą być uważane za prośbę o pokój. Rząd angielski nie ma powodu wstydzić się tych układów, nie może jednak podać o nich bliższych szczegółów, ponieważ są jeszcze w toku. Lord Beaconsfield z powodu tego oświadczenia zabrał głos i wyraził przekonanie, że niebezpiecznem jest prowadzić jednocześnie wojnę i układy. Dziwił się przytem, że rząd proponuje warunki pokoju po doznanych klęskach na polu walki, i oświadczył, iż uważa, że zapytanie hr. Cadogana było potrzebne, a nawet ma nadzieję, że wywrze ono wpływ pożyteczny.

Według telegramów londyńskich, punktem wyjścia do układów, które rząd angielski za pośrednictwem prezydenta wolnego państwa Oranii prowadzi z Boerami, miało być oświadczenie złożone przez tryumwirat Boerów na ręce tegoż prezydenta, że Boerowie gotowi są przystąpić do konfederacyi państw południowo-afrykańskich i uznać protektorat angielski. Zdaje się, że Anglia zamierza przyjąć tę propozycyę, o ile to da się pogodzić z jej honorem wojskowym. Do *Neue fr. Presse* donoszą nawet z Londynu, że rada ministrów, która się odbyła w d. 15 bm. w sprawie Transvaalu, zgodziła się na przyznanie Boerom lokalnej niezależności i własnej flagi z bardzo małem ograniczeniem zupełnej niezawisłości.

Organa tygodniowe prasy angielskiej odzywają się bardzo oględnie o **korespondencyi rossyjsko-afgańskiej**, znalezionej w Kabulu. *Saturday Rewiew* pisze: „Nie mamy zamiaru podawać komentarzy podyktowanych namiętnością o osobliwszej tej korespondencyi, która może być niespodzianką tylko dla nowicyuszów w dziejach i polityce“. *Spectator* jest wyrazem zapatrywań tych polityków, którzy mimo ogłoszenia korespondencyi afgańsko-rossyjskiej są jednak za ustąpieniem z Kandaharu. Rossya miała zamiar, mówi ten organ, skłonić Afganów w razie wojny do zrobienia dywersyi, a gdyby do wojny nie przyszło, radziła Rossya za jakąbądź cenę zawrzeć pokój. Na tem się kończy znaczenie tajnych dokumentów. Wszakże nikt nie wątpił, że takby postępowała Rossya w razie wojny, ani też nikt nie zaprzeczy, że w takich wypadkach Rossya, czy my, mielibyśmy toż samo prawo wymagać pomocy od jakiegokolwiek przymierzeńca. W podobnym duchu odzywa się także *Economist*.

Z Belgradu telegrafują do *N. Fr. Pr.*, że **gabinet Piroczanaca** podał się do **demisyi** w d. 16 b. m., i że, jeżeli demisya zostanie przyjętą, w takim razie Garaszanin utworzy z większości Izby gabinet radykalny. Powód podania się do demisyi nie jest w telegramie podany. Jeżeli to doniesienie jest prawdziwe, to powodem przesilenia była zapewne silna opozycya, jaką gabinet napotkał przy ustawie o niezawisłości sędziów, która wprawdzie przyjętą została, ale po bardzo żywej dyskusyi i znacznych ustępstwach ze strony rządu.

W Miracelle, **na wyspie Kandyi miały miejsce rozruchy**. Policya turecka aresztowała kilka osób, ale tłumy uwolniły aresztowanych. Następnego dnia zaczepiono żandarmeryę, która w odpowiedź na zaczepkę dała ognia i raniła kilka osób. Przybyły dwa bataliony nizamów i przywróciły porządek.

Z Londynu piszą do *Potit. Corresp.*, że w kołach tamtejszych małą mają nadziei pokojowego rozwiązania **sprawy greckiej**. Ostatnie wiadomości z Aten bardzo zmniejszyły nadzieje pokojowe. Grecya nie zgodzi się w żadnym razie na odstąpienie od pretensyi do Janiny. Rząd grecki oświadczył posłowi angielskiemu, że organizacya armii jest ukończona i że w ciągu czterech tygodni armia będzie gotowa do wymarszu, ażeby zająć prowincye przyznane Grecyi przez konferencyę berlińską. W Atenach spodziewają się, że mocarstwa, które poręczyły niepodległość Grecyi zabezpieczą przynajmniej od floty tureckiej port pirejski, który zresztą strzeżony jest przez torpedy.

Z Konstantynopola donoszą również o przygotowaniach wojennych. Rząd turecki wydał rozkaz spisania wszystkich koni w całem państwie, a zarazem zakupienia potrzebnych dla armii.

W dyplomatycznych kołach berlińskich utrzymują, że Porta nie będzie czyniła żadnych dalszych propozycyj, lecz czekac będzie na propozycye mocarstw, które, o ile się zdaje, pragną rządowi tureckiemu uczynić koncesye w Epirze, ale za to starać się będą w Tessalii utrzymać, o ile podobna, linię konferencyi berlińskiej. Porta oprócz Janiny pragnie także zatrzymać pod swem panowaniem Prevezę, którą uważa za niezbędną ze względu na komunikacyę z Janiną.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 17 lutego. **Komisya wojskowa** Izby deputowanych rozpoczęła obrady nad nowellą do ustawy wojskowej. Hr. Ryszard **Clam** postawił wniosek, aby rozprawy toczyły się także nad temi paragrafami ustawy wojskowej, które nie są objęte nowellą. **Tiller** wniósł następnie, aby obowiązek służby wojskowej rozpoczynał się od stycznia tego roku, w którym popisowi kończą 21 rok życia. **Minister obrony krajowej** hr. Welsersheimb wskazywał na trudność wykonania tego wniosku. Komisya odroczyła rozprawy w tym względzie aż do czasu, gdy paragraf 32 przyjdzie pod obrady.

Komisya podatkowa obradując nad projektem ustawy o **podatku domowym** uchwaliła na wniosek **Jaworskiego** wykreślić **Brody** ze spisu miast, w których 15% dochodu potrącany być ma na amortyzacyę i koszta utrzymania, dalej na wniosek **Mengera** postanowiła włączyć **Wilten** (przedmieście Innsbrucka) do spisu miast podlegających pierwotnemu podatkowi domowo-czynszowemu. **Czerkawski** i **Beer** wnieśli zmiany w taryfie podatku domowo-klasowego, które przekazano subkomisyi do zdania sprawy.

Komisya budżetowa obradowała nad etatem ministerstwa rolnictwa. Minister hr. **Fakenhayn** oświadczył na zapytanie Zeithammera, że ustawa lasowa nie zostanie już prawdopodobnie przedłożoną w ciągu bieżącej sesyi.

Wiedeń, 17 lutego. *Polit. Corresp.* donosi, że rada szkolna miejscowa IV okręgu wiedeńskiego (Wieden) wybrała wczoraj **jednogłośnie** p. **Piusa Twardowskiego** swoim przewodniczącym. P. Twardowski złożył był, jak wiadomo, tę godność z powodu agitacyi wszczętej przeciw niemu przez *Neue freie Presse* za to, że przy spisie ludności w Wiedniu przyznał się do narodowości polskiej.

Berlin, 17 lutego. **Parlament państwa** wybrał prezesem Gosslera ze stronnictwa niemiecko-konserwatywnego.

Izba panów ukończyła dyskusyę ogólną nad ustawą o opuście podatkowym. Ks. Bismarck odpierał zaczepki Camphausena wymierzone przeciw teraźniejszemu zarządowi finansowemu. Mowca powiedział między innemi, że Camphausen zaprzepaszczał ministerstwo finansów, nie czynił nigdy żadnych pozytywnych wniosków, był doskonałym kolegą, ale zaniedbywał wszelką inicyatywę w kierunku finansowym. Gdyby dawni jego koledzy mieli nadal napotykać takie trudności z jego strony, okazałoby się potrzebnem ogłoszenie wszystkich dokumentów dawniejszych. Camphausen odpowiedział, że długo pracując z ks. Bismarckiem, nie spodziewał się takiego podziękowania. Ks. Bismarck odparł, że łatwo może odeprzeć zarzut nie-

wdzięczności, ponieważ utrzymywał Camphausena na stanowisku.

Berlin, 17 lutego. Hr. Arnim Boytzenburg odmówił przyjęcia prezydentury parlamentu niemieckiego.

Petersburg, 17 lutego. Generał Skobelew donosi z Geok-Tepe 12 b. m. że pacyfikacya kraju robi postępy. 16.000 rodzin powróciło już do swych siedzib. Ogłoszono amnestyę dla ludności, uboższym rozdawaną jest żywność. Naczelnicy szczepów oświadczyli generałowi Skobelewowi, że Tekińcy złożyli dowody. iż walczyć umieją. ale nie zdolni są do kłamstwa, czego dowiodą w przyszłości wiernością dla białego cara.

Petersburg, 17 lutego. *Journal de. St. Petersb.* konstatuje. że mowa tronowa niemiecka wywołała wszędzie wielkie wrażenie.

Paryż, 17 lutego. Izba deputowanych przyjęła całą ustawę prasową większością 428 przeciw 6 głosom. przeszła następnie do porządku dziennego nad interpelacyą dep. Janvier de la Motte, wymierzoną przeciw *Credit foncier* i uchwaliła bez dyskusyi wzięcie pod rozwagę wniosku żądającego przywrócenia wyborów zbiorowych. nie przesądzając tą uchwałą przyszłej swojej decyzyi.

Parnell wyjechał do Londynu.

Wieść o odwołaniu francuskiego konsula generalnego z Egiptu została zaprzeczoną.

Belgrad, 17 lutego. Minister wojny zawarł z fabrykantem broni Mauserem układ o dostawę stu tysięcy odtylcówek kombinowanego systemu Mauser-Miłowanowicz. Należność ma być wypłaconą w 20 ratach w ciągu lat trzech.

Antwerpia, 17 lutego. W odbytym tu wyborze senatora wybranym został Cogels, katolik. Liberalna większość w senacie zredukowaną została tym sposobem do czterech głosów.

Konstantynopol, 17 lutego. Hr. Hatzfeld przybył tutaj dziś rano. Zapewniają, że ma zaproponować nową linię graniczną grecka, pozostawiającą przy Turcyi Mecowo, Janinę, Czamurli i Prewezę.

Madryt, 17 lutego. Alonzo Martinez mianowany został posłem hiszpańskim w Watykanie, Mazo posłem w Kwirynale.

Londyn, 17 lutego. Według wiadomości urzędowej jenerał Wood przeszedł rzekę Ingane, dla dania pomocy jenerałowi Colleyowi.

Londyn, 17 lutego. Z Basutami zawarto zawieszenie broni.

Wiedeń, 18 lutego. (*Tel. pryw.*) Hr. Artur Potocki otrzymał godność podkomorzego; radca dworu Wierzbicki mianowany został prezesem senatu w najwyższym trybunale sprawiedliwości na miejsce zmarłego Napadiewicza.

Wiedeń, 18 lutego. *Wiener Ztg.* ogłasza nominacyę dr. Sroma, adwokata z Berna, i Randy, profesora uniwersytetu, stałymi członkami trybunału państwa.

Berlin, 18 lutego. (*Tel. pr.*) Gwałtowne starcie pomiędzy ks. Bismarckiem i Camphausenem w Izbie panów wywołało w Berlinie nadzwyczajne wrażenie.

Nowo wybrany prezes parlamentu niemieckiego Gossler jest podsekretarzem stanu w ministerstwie wyznań. Z tego powodu *Nat. Ztg.* mówi iż jest to unikatem w dziejach parlamentarnych, że urzędnik ministerstwa został wybrany prezesem parlamentu.

Paryż, 18 lutego. (*Tel. pryw.*) Parnell miał konferencyę z Wiktorem Hugo. na której skreślił położenie Irlandczyków. Wiktor Hugo przyrzekł ogłosić publikacyę o sprawach irlandzkich pod tytułem „Uciskający i uciskani". Parnell porównywając Irlandyę z Polską odpowiedział. że po piśmie tem spodziewa się większego skutku. niż gdyby Gambetta albo cesarz Wilhelm ujął się za sprawą irlandzką.

Londyn, 18 lutego. W Izbie niższej ogłosił przewodniczący nowe przepisy co do rozpraw w sprawach naglących. Gladstone zapowiada że jeżeli dzisiaj dyskusya nad bilem Forstera o środkach wyjątkowych w Irlandyi nie zostanie ukończoną, uczyni jutro wniosek stanowiący że bil ten do północy załatwionym być musi. Według nowego regulaminu nad wnioskiem takim Izba głosuje bez dyskusyi. W razie przyjęcia wniosku przewodniczący oznacza czas, w którym ogłosi zamknięcie dyskusyi. Koła deputowanych, a szczególniej deputowani radykalni i konserwatywni oburzają się na postępowanie rządu. Ponieważ dyskusya przyczynia się tylko do poparcia bolu Forstera, Gladstone zatem w końcu wniósł, żeby zamknięciej dyskusyi nastąpiło dopiero w poniedziałek.

Według urzędowej wiadomości z d. 17 b. m. jenerał Wood przybył już na pomoc jenerałowi Colleyowi.

Madryt, 18 lutego. Reprezentantami Hiszpanji mianowani zostali książę Fera w Paryżu, Colmenares przy Watykanie, Del Mazo w Kwirynalu, Barca w Waszyngtonie i margrabiego Sagrado w Petersburgu. Okólnik ministra spraw wewnętrznych do prefektów zaleca im bezstronność przy wyborach i zapewnia z naciskiem, że rząd udzieli wszelkie swobody dające się pogodzić z monarchią i jej prerogatywami.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 17go lutego 1881, godzina 2 m. 38. Losy kredytowe 179·75, Węg. akcye kredyt. 263·50, Akcye anglo-austr. 127·—, Akcye banku Union 120 40, Akcye kolei Karola Ludwika 281·50, Akcye kolei północnej 235·—, Akcye kolei południowej 109·50, Akcye kolei Alföld. 162·—, Akcye kolei Elżbiety 205·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 176·—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 153·75, Wiedeńskie losy 118·50, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państwa w złocie 87·75, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 98·75, Losy regulacyi Cissy 107·50, Losy tureckie 24.50, Węgierska renta 110·80, Akcye banku związkowego 127·75, Akcye banku obrotowego —·—. Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy $1·23·_{65}$, Węgierskie losy 113·50, Mark. niemiecki —·—. Usposobienie osłabione.

Wiedeń, 17go lutego 1881, godzina 5 min. 45. Akcye kredytowe 289·80, Anglo-Austryackie —·—, Unionsbank —·—, Kolei Karola Ludwika 281·75, Południowa —·—, Renta papierowa 73·17, Galicyjskie listy zastawne 103·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1860 —·—, Napoleondor 9·34½, Rubel papierowy —.—. Usposobienie —.

Wiedeń, 18 lutego 1881, godzina 10 min. 42. Akcye kredytowe 291·90, Anglo-Austr. 127·50, Akcye banku Union 120·70, Kolej Karola Lud. —·—, Południowa 110·— Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·34½, Rubel papierowy 1·23.½, Usposobienie silne.

Telegramy zbożowe z d. 17 lutego. Wiedeń: Pszenica 11·25 do 11·50 zł., żyto 10 40 do 10.85 zł., okowita pr. 10.000 liter procent 32.50 do 32·75 zł. — Buda-Peszt: Pszenica 100 klgr. (na jesień) 11.02 do 11.03 zł., rzepak (sierpień — wrzes) 12·— zł. Berlin: Pszenica żółta (na jesień) 205·50, żyto —·—, spiritus loco 54.30, olej rzepakowy 53.—. Szczecin: Pszenica —, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 klgr. 61·60, olej rzepakowy 72·25, spirytus —·—. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —,— spirytus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Z Krakowa: o godz 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mięszany); o godz 3 min 32 po południu (pociąg mięszany)

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 10 wieczór.

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mięszany) o godz. 3 min 36 po południu (pociąg mięszany);

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny); o godz 10 min. 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min. 30 rano (pociąg osobowy : o godz. 3 min. 52 po południu (pociąg mięszany).

Odchodzą ze Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Do Stanisławowa: (na Stryj) o godz. 6 min 45 rano.

Do Krakowa: o godz 10 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy): o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min 0 w południe (pociąg mięszany;) o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz 10 min. 39 w nocy (pociąg mięszany); o godz 12 min. 32 w południe (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny): o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mięszany).

Pory niniejszego rozkładu jazdy odnoszą się do południka peszteńskiego, godz. 12 w eszcie odpowiada godz. 12 m 20 we Lwowie.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską" wynosi całorocznie w miejscu (od 1 stycznia do końca grudnia) 12 zł., pocztą 16 zł.; półrocznie (od 1 stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1 stycznia do końca marca) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 17 lutego 1881.

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	281	—	284	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	174	25	177	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	298	—	302	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	255	—	258	—
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	99	65	100	65
„ „ „ 4 pr. w. a.	92	80	93	80
„ „ „ 5 pr. okresowe	99	65	100	65
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102	95	103	90
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	99	25	100	25
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	102	50	104	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92	—	94	—
4. Obligi za 100 złr.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	98	50	99	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	101	—	102	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101	50	103	—
5. Losy miasta Krakowa	19	—	20	50
„ „ Stanisławowa	24		26	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	48	5	57
Dukat cesarski	5	49	5	59
Napoleondor	9	32	9	40
Półimperyał	9	65	9	75
Rubel rossyjski srebrny	1	50	1	65
„ „ papierowy	1	22¼	1	24
100 marek niemieckich	57	50	58	20
Srebro	99	50	100	50
Kupony w srebrze	99	25	100	25

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 14 lutego 1881.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	73.10	73.25
luty-sierpień	73.15	73.30
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	75 60	75·75
kwiecień-październik	75.60	75 75
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	121.25	121.75
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	130.40	130.90
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	133.—	133.50
„ „ 1864 po 100 zł.	174.50	175.—
„ „ 1864 po 50 zł.	173.50	174.50
Renty Com. po 42 lir. austr.	27.—	28.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5 prc.	145.—	146.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1881 5 pr.	100.—	100.50
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	89.55	89.70
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	104.50	105.50
Bukowiny	97.—	97.75
Galicyi	98.40	98.80
Niższej Austryi	105.50	106.50
Siedmiogrodu	94.—	94.50
Węgier	97.—	97.50
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	128.50	129.—
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	288.25	288.50
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	810.—	820.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a. 600 złr.	812.—	814.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	91.—	93.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. mk.	589.—	590.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. „	202.75	203.25
Kol. Preszów-Tarn. (w.c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2384.—	2390.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k	279.75	280.—
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	173.75	174.25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	286.—	286.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	106.25	106.75
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	151.75	152.25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	116.75	—.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	100.—	—.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	107.—	—.—
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	95.50	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	92.50	93.—
„ „ „ „ „ po 5 proct.	99.70	—.—
„ „ „ „ „ po 5 proct w 37 latach zwrotne	99.70	—.—
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.90	103.50
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	—.—	104.50
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	103.—	103.20
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	99.50	100.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	101.75	102.50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	91.70	92.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w.cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	86.50	86.75
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	106.—	106.50
„ „ po 100 zł. w. a.	102.25	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. po 300 zł. 5 pr.	103.25	103.75
„ „ „ „ II emisyi	102.25	102.75
„ „ „ „ III. „	101.75	102.25
„ „ „ „ IV. „	—.—	—.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	92.50	—.—
z r. 1867	99.70	100.—
z r. 1868	92.50	92.75
z r. 1872	90.75	91.25
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 prc. w sr.	89.—	89.50
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	179.75	180.25
Clarego po 40 zł. m. k.	40.50	41.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. mk	105.—	105.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17.50	—.—
Losy miasta Krakowa	19.75	20.25
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	41.—	41.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	39.75	40.25
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	18.75	19.
Salma po 40 zł. m. k.	48.75	49.25
St. Genois po 40 zł. m. k.	45.75	46.25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	25.50	26.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	126.50	127.—
„ „ po 50 zł. w. a.	65.—	65.75
Waldsteina po 20 zł. m. k.	32.30	32.80
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	38.75	39.25
7. Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	118.55	118.75
Paryż za 100 fr.	46.75	46.80
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.56.—	5.58.—
„ pełnej wagi	5.54.—	5.56.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.36.—	9.37.—
Rossyjski imperyał	9.64.—	9.66.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 17 lutego 1881.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	73	20
„ „ „ w srebrze	75	30
Renta w złocie	90	20
Losy pożyczki z roku 1860	130	50
Akcye banku austro-węgierskiego	815	—
„ „ kredytowego	289	90
Londyn	118	35
Srebro	—	—
Napoleondor	9	34½
Dukat cesarski men.	5	55
100 marek niemieckich	57	65

Wykaz osób zmarłych
w czasie od 1 do 10 stycznia 1881.

Seferowicz Franciszek, z domu ubogich, l. 80, na uwiąd schyłkowy. — Kitz Markus, właściciel realności, l. 55, na zapalenie mózgu. — Dziubaniuk Helena, córka inżyniera Magistratu, l. 9/12 na błonicę. — Witka Michalina, córka kowala, l. 1 4/12, na płonicę. — Oryszczak Paulina, córka dorożkarza, l. 2 1/2, na zapalenie opon mózgowych. — Szymak Teresa, córka czeladnika siodlarskiego, l 4, na zapalenie płuc. — Jarosławski Józef, czeladnik szewski, l. 26, na dur brzuszny. — Kerchner Adolf, urzędnik, l. 40, na gruźlicę. — Ol iński Władysław, czeladnik stolarski, l. 30, na gruźlicę płuc. — Kostórkiewicz Józef, syn rzeźnika, l. 1, na zołzy. — Machalska Marya, szwaczka, l 39, na zapalenie mózgu. — Sołowska Józefa, wdowa po stolarzu, l. 66, na rozedmę płuc. — Rudak Jan, zarobnik, l. 45, na gruźlicę płuc. — Iwanicki Antoni, syn urzędnika Magistratu, godzin 10, na brak sił żywotnych. — Smusowicz Magdalena, właścicielka realności, l 67, na suchoty płuc. — Korzeniowska Zofia, wdowa po dozorcy dóbr, l. 61, na różę. — Gerber Jan, zarobnik, l 25, na zapalenie płuc. — Igel Jakób, syn księgarza, l. 15, na zapalenie płuc. — Oryszczak Stanisław, dziecię woźnego sądu, l. 4 1/2, na wodnicę mózgu. — Pinder Karol, mieszczanin, l 66, na zapalenie płuc. — Blaustein Chane, żona buchaltera, l. 39, na suchoty płuc. — Górski Ignacy, były c. kr. geometra, l 45, na porażenie ogólne. — Pelchiński Bronisław, syn stelmacha, l. 9/12, na wodogłowie. — Littich Konstanty, dziecię weterynarza, l. 8/12, na wodogłowie. — Barański Jędrzej, dziecię murarza, l. 4, na płonicę. — Barański Szymon, dziecię murarza l. 12, na płonicę. — Bienert Herman, emerytowany oficyał rachunkowy, l. 69, ze starości. — Jaskólski Jan, kupiec, l 45, na puchlinę wodną. — Oryszczak Adela, dziecię c. kr. woźnego sądu, l 2 na błonicę. — Szpila Władysław, syn kominiarza, l. 1 1/2, na otrucie morfiną — Barańska Marya, dziecię murarza, l. 8, na płonicę. — Barańska Antonina, dziecię murarza, l 6, na płonicę. — Palenicka Anna, żona woźnego, l. 50, na gruźlicę płuc. — Sawicka Karolina, właścicielka realności, l. 48, na puchlinę wodną. Kostiuk Karol, czeladnik lakierniczki, l. 37, na gruźlicę płuc. — Mazurkiewicz Anastazya, żona majstra szewskiego, l 50, na zapalenie płuc. — Lesner Katarzyna, szwaczka, l 50, na udar mózgu. — Izdebski Tomasz, prowizor aptekarski, l. 74, na obrzęk płuc. — Dorsz Jan Ferdynand, drukarz, l. 35, na gruźlicę płuc. Rady Teofila, żona kuśnierza, l. 5[illegible] na gruźlicę płuc.

Lwów dnia 12 stycznia 1881.

Spostrzeżenia meteorologiczne.
z dnia 18 lutego 1881 o godzinie 7 rano.

Barometr 743.52mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy — 5.2°C. Psychrometr wilgotny — 5.8°C. Prężność pary 2.6mm. Wilgoć 85%. Zachmurzenie 10. Wiatr SE1. Ozon 9.

Temperatura powietrza — 4.2°R.

Barometr idzie w górę.

Stan barometru nad poziom morza 770.62mm.

Przyjechali do Lwowa.
dnia 18 lutego 1881.

Hotel George'a.

Pp. E. hr. Czapski z Mińska. I. hr Sierakowski z Wołynia. G. Flonder z Bukowiny. K. Ollmann z Darmstadtu.

Hotel Europejski.

Pp. H. Czajkowski z Bóbrki. J. Ettinger z Rossyi

Hotel Langa.

Pp. J. Mühlrad z Wiednia. N. Grünwald z Wiednia. M. Bruck z Wrocławia. T. Bredt z Tłumacza.

Hotel Angielski.

Pp A. hr. Komorowski z Konotop. Alfr. Biegelmeyer Dr. z Sambora. Dr. M. Trachtenberg z Kołomyi. J Skolimowski z Dynisk. W. Straszewski z Głobieńskiej woli.

Hotel Warszawski.

Pp. W hr Olizar z Oczacia. E. Narajewski z Krechowic. W Skrzyński z Krakowa. E Hochleitner z Trembowli

Hotel Narodowy.

Pp. T. Pajączkowski z Nowego Sącza. A. Frey z Roman L Walton z Londynu. M. Winnicki z Załoźca. K. Bochniewicz z Streptowa.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. L. hr. Giżycki na Wołyń. W. hr. Miączyński na Wołyń. Pintner do Żółkwi. K. Głębocki do Krakowa B. Bittuschan do Czerniowiec. A Podhorodeński na Wołyń. W. Wolański do Duplisk.

Dziennik Urzędowy.

(1033 1—3) **Edikt.**

Z. 4953. Zur Einbringung des durch Berl Zull wieder Peter und Anna Grono ersiegten Betrages von 80 fl. sammt Nebengebühren, wird die Realität CNr. 48 in Łuka auf den 5 Mai, 3 Juni und 7 Juli 1881, um 9 Uhr Früh hiergerichts veräußert werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte

Monasterzyska 26 Jänner 1881.

(1237 1—3) **Kundmachung.** Z 7440.

Beim Dolinaer k. k. Bezirksgerichte wird zur Einbringung der Forderung der Ester Blime Weinreb pr. 100 fl. ö. W. s. N G. die einen Tabularkörper bildende sub. CNr. 683 in Dolina liegende den Erben nach Mazel Weinreb gehörige Realitätshälfte am 24 Februar, 24 März und 28 April 1881, jedesmahl um 11 VMittg. am dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden.

Der Ausrufspreis beträgt 1130 fl., das Vadium 10 perc.

Die Lizitationsbedingnisse, Tabularextrakt und Schätzungsakt können hiergerichts eingesehen werden.

Dolina 7 September 1880.

(1230 1—3) **Edikt.**

Z. 10087. Am 28 Feber, 28 März und am 28 April 1881, jedesmahl um 10 Uhr Früh wird hiergerichts die exekutive öffentliche Veräußerung der in Tyśmienica sub CNr. 115 gelegenen keinen Tabularkörper bildenden auf 480 fl. abgeschätzten und dem Danyło Unorczak gehörigen Realität zur Hereinbringung der dem Dawid Sesiczuk und Seman Unorczak Rechtsnehmer des Jędrzej Pikowicz Michał F[illegible] gebührenden Forderung pr 450 fl ö. W. s. N. G abgehalten

Das Vadium beträgt 4[illegible] fl. und am dritten Termine wird diese Realität auch unter dem Schätzungswerthe veräußert.

Die übrigen Lizitationsbedingniße können in der h. g Registratur eingesesen hiengegen die Staurückstände durch das k k. Steueramt in Tłumacz bekannt gegeben werde

Vom k k Bezirksgerichte

Tyśmienica am 30 Dezember 1880.

(1224 1—3) **Edikt.**

Z. 6893. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Gurahumora wird bekannt gemacht es sei am 30 Mai 1 78 Johann Urbański k k Zollamtsleiter in Koroulance ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung gestorben

Da diesem Gerichte der Aufenthalt des Repreſentanten der am 11 August 18[illegible] verstorbenen, zur gesetzlichen Erbfolge bereichtigten erblasserischen Schwester Karolina Urbańska verehelichte Szpilarewicz als Johann und Kaspar Szpilarewicz unbekannt ist, so werden dieselben aufgefordert sich binnen Einem Jahre von dem untergesetzten Tage an bei diesem Gerichte zu melden und die Erbserklärungen anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft mit den sich meldenden Erben und den für dieselben bestellten Curator Józef Kampani abgehandelt werden wurde

Vom k. k. Bezirksgerichte

Górahumora 8 Februar 1881.

(1228 1—3) **Edykt.**

L. 5665. C k. sąd powiatowy w Obertynie podaje do publicznej wiadomości, że celem wydobycia zaległych 8 rat po 9 złr. w. a. i kapitału 40 złr. 14 ct. w. a. z pn. odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. kons. 47 w Hanczarowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej do małżonków Iwana i Paraski Słobodzianów należącej na rzecz c. k. uprz. galic. zakładu kredytowego włościańskiego w dniu 5 kwietnia w dniu 5 maja i w dniu 7 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 9tej rano w tutejszym budynku sądowym a to przy pierwszym i drugim terminie za lub wyżej ceny szacunkowej przy trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej na 300 złr. oznaczonej.

Bliższe szczegóły sprzedaży tej realności i warunki licytacyjne mogą chęć kupienia mający przejrzeć w tusądowej registraturze.

O czem się interesowanych zawiadamia.

C. k. sąd powiatowy.

Obertyn dnia 17 stycznia 1881.

(1226 1—3) **Edykt.**

L. 326. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie zawiadamia pp. Brauna i Schlesingera z miejsca pobytu niewiadomych, że z powodu wniesionego przeciw nim przez Czerlańską fabrykę papieru braci Koliszer i Markheim pozwu o zapłacenie sumy wekslowej 577 zł. 30 ct. w. a. z pn. kuratorem dla nich adwokat Billet z zastępstwem przez adwokata Mijakowskiego ustanowionym został, że przeto ich rzeczą będzie temuż kuratorowi potrzebnej informacyi udzielić lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi tutejszemu donieść.

Złoczów 29 stycznia 1881.

(1091 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 13970. Celem zaspokojenia wierzytelności Przemyskiej kasy zaliczkowej rzemieślników i rolników w kwocie 410 złr. z pn rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod l. kon. 21, 52, 80, 90, 97 i 51 w Krzywczy, położonej, dłużniczki Franciszki Podgórskiej własnej, w dniu 8 kwietnia 1881 o godzinie 9 rano, tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 415 zł. zakład wynosi 42 złr

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Przemyśl 31 grudnia 1880

(1093 1—3) **Edykt.**

L 153 Dnia 21 marca, dnia 2[illegible] kwietnia i dnia 31 maja 188[illegible], o godzinie 9 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności pod l k. 300 w Czukwi powiatu Sambor ciała tabularnego niestanowiącej Feliksa Jajka własnej, w sprawie Dawida Weissa przeciw Feliksowi Jajko o 65 zł w a z pn.

Cena wywołania wynosi 400 złr.

Wadyum 40 złr

Przy pierwszych dwoch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim także niżej taksowej będzie sprzedaną

Resztę warunków wolno w tut. sądzie przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy miej. del.

Sambor dnia 22 stycznia 1881.

(1090 1—3) **Obwieszczenie.**

L 13969. Celem zaspokojenia wierzytelności Przemyskiej kasy zaliczkowej rzemieślników i rolników w kwocie 260 złr. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż połowy realności pod l. k 21, 52, 80, 90, 97 i 51 w Krzywczy położonej dłużnika Pawła Podgórskiego własnej w dniu 8 kwietnia 1881 o godzinie 9 rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 415 złr. zakład wynosi 42 zł.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Przemyśl 31 grudnia 1880.

(1160 1—3) **Edykt**

L 361. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Mendla Grünzeberga, że przeciw niemu dnia 22 stycznia 1881 l. 361 na rzecz Hermana Laksa żyratatyusza Anny Schützerowej wydano nakaz zapłaty sumy 200 złr. w. a. z pn. i że dla niego ustanowiono kuratorem adwokata Dra. Schornsteina z substytucyą adwokata Dr. Żelechowskiego.

Wzywa się Mendla Grünzeberga, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebne do obrony środki udzielił, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej z zaniedbania wynikłe następstwa sam sobie przypisze.

C. k. sąd powiatowy.

Nowy Sącz 22 stycznia 1881.

(1172 1—3) **Edykt.**

L. 4157, Dnia 8 kwietnia, 6 maja i 10 czerwca 1881 zawsze o godzinie 10 rano odbędzie się w tut. sądzie sprzedaż realności pod l. k. 45 L. H. H 174 objętej w Przedmieściu położonej, Jana Ryznara własnej na zaspokojenie pretensyi Herscha Feldsteina pto. 54 zł. 36 ct.

Cena wywołania 43 zł.

Wadyum 4 zł. 30 ct.

Resztę warunków można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Łańcut 30 lipca 1880.

(1086 1—3) **Edykt**

L. 8522. Gdy tusądowa uchwała z dnia 20 stycznia 1881 l. 8477 względem zaintabulowania funduszu indemnizacyjnego w stanie biernym realności pod Nr. k. 132 w Tyśmienicy położonej Zurychowi Leibie Pollak i Srulowi Mauerowi jako współwłaścicieli tej realności a z miejsca pobytu niewiadomym doręczoną być nie mogła przeto ustanowiwszy dla tych nieobecnych adresatów kuratorem Kalmana Bergner z Tyśmienicy temuż te uchwały się doręcza.

Wzywa się zatem Zurycha Leiby Pollak i Srula Mauera by sądowi swego pełnomocnika w tej sprawie wskazali lub sami się zastępywali.

Z c. k. sądu powiatowego

Tyśmienica 30 grudnia 1880.

(1170 3—3) **Edykt.**

L. 6118. C k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że w sprawie egzekucyjnej galicyjskiego Zakładu kredytowego Ziemskiego w Krakowie przeciw Dmytrowi Federkiewiczowi pto 600 zł. w. a. z pn. dnia 29 marca, 29 kwietnia, i 31 maja 1881, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 416 w Podolszynach ad Leżajsk położonej, na 1500 zł. oszacowanej.

Zakład wynosi 150 zł.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzania.

Leżajsk 20 listopada 1880.

(1163 3—3) **Obwieszczenie.**

L 3352. C. k. sąd powiatowy w Dąbrowy, podaje do wiadomości, iż celem zapłacenia Janinie Reczkowskiej kwoty 1300 zł. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu 17 marca, i w dniu 21 kwietnia 1881, publiczna sprzedeż realności pod l. 63 w Ujściu Jezuickiem Izaka Kampfa i masy spadkowej Leizera Kampfa własnej za cenę szacunkową 550 zł. lub powyżej takowej.

Wadyum wynosi 55 zł. w gotówce lub papierach wartościowych według kursu, a służących do lokowania kapitałów pupilarnych.

Bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądu tutejszego.

O tem uwiadamia się niewiadomych wierzycieli, którzy prawo zastawu na wspomnionej realności uzyskali, przez kuratora c. k. notaryusza Trzecieskiego.

Dąbrowa dnia 10 października 1880.

(1169 3—3) **Edykt**

L. 6117. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że w sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego Ziemskiego w Krakowie przeciw Piotrowi i Annie małżonkom Strugom pto. 413 złr. 71 ct. w. a. z pn. odbędzie się dnia 29 marca, 29 kwietnia i 31 maja 1881, każdym razem o godzinie 10tej przed południem przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 319 w Grodzisku dolnem położonej, ciała tabularnego niestanowiącej

Cena wywołania wynosi 3000 złr.

Warunki licytacyjne i odnośne akty złożone w sądzie do przejrzenia.

Zakład zaś 300 złr. w. a.

Leżajsk 15 listopada 1880.

(1120 3—3) **Edykt.**

L. 54523. C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje do publicznej wiadomości, że w skutek odezwy c. k. sądu krajowego we Wiedniu z dnia 23 listopada 1880 l. 79044 w celu wydobycia wywalczonej wierzytelności austr. węg. banku we Wiedniu w kwocie 15050 złr. 46 ct. w. a. z pn. równocześnie rozpisana publiczna przymusowa sprzedaż dóbr Żuków Kossobudy i Treifeld do dłużnika hipotecznego, Włodzimierza Hermana należących odbędzie się w sali rozpraw c. k. sądu krajowego w dwóch terminach a to:

1) na dniu 18 marca 1881,
2) na dniu 29 kwietnia 1881,

każdym razem o godz. 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 40000 zł. w. a. zaś wadyum przez licytantów przed rozpoczęciem licytacyi złożyć się mające 4000 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny przejrzeć można w tusądowej registraturze, lub przy terminie.

O tem zawiadamiamy strony i wiadomych wierzycieli do rąk własnych, zaś wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 24 października 1880 dla swoich praw lub wierzytelności prawo zastawu na sprzedać się mających dobrach uzyskali lub tych, którymby równocześna uchwała lub przyszłe uchwały z jakiegokolwiekbądź powodu przed terminem licytacyjnym lub wcale doręczone być nie mogły, przez kuratora w osobie adwokata Dr. Romanowskiego z substytucyą adw. Dr. Siterskiego ustanowionego i niniejszym edyktem.

Lwów dnia 31 grudnia 1880.

(1162 3—3) **Edykt**

L. 5212. Na dniu 2[illegible] marca 27 kwietnia i 30 maja 1881, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tut celem zaspokojenia pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego 163.14 złr. w. a. z pn. publiczna sprzedaż realności pod l. 29 w Brusnie nowem położona, wedle wykazu hip. 41 ciało tabularne stanowiąca, do Józefa, Rozalii i Marcina Kolbuszewskich, spadkobierców Jana Kolbuszewskiego należąca.

Cena szacunkowa wynosi 400 złr.

Wadyum 40 złr.

Kuratorem niewiadomych c. k. notaryusz Józef Mikułowski.

Bliższe warunki sprzedaży mogą być w registraturze sprzedane.

C. k. sąd powiatowy.

Cieszanów 20 grudnia 1880.

L. 5476. (1174 3—3)

Obwieszczenie licytacyi.

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Henryka Brechnera 36 złr. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedane będzie gospodarstwo gruntowe Michała i Małgorzaty Kalfasów pod Nr. 143 w Ciscu położone w trzech terminach 2 marca, 31 marca i 28 kwietnia 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 280 złr.

Wadyum 28 złr.

Milówka dnia 30 listopada 1880.

(1110 2—3) **Edykt.**

L. 1738. C. k. sąd powiatowy w Obertynie podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy pożyczkowej 150 zł. a. w. z odsetkami po 12 prc. od 8 czerwca 1878 do dnia rzeczywistej zapłaty bieżącemi tudzież dalszemi 3 prc. odsetkami od kwoty w należytym czasie nieuiszczonej przoto łącznie 15 prc. naostatek na zaspokojenie kosztów obecnie przyznających się w ilości 7 zł. 69 ct. a. w. realność włościańska w Czortowcu pod lk. 346 subrep. 107 położona, ciała tabularnego niestanowiąca do dłużników Maryi i Wasyla małż. Latyn należącą na rzecz c. k. uprzyw zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie wedle protokołu do l. 2955/77 zajęta na dniu 29 marca, dniu 29 kwietnia i dniu 31 maja 1881 każdym razem o 9 godzinie przed południem w budynku sądowym pod następującymi warunkami w drodze publicznego przetargu sprzedaną zostanie.

1) Za cenę wywołania ustanawia się sumę 300 zł. w. a.

Suma ta przy udzieleniu pożyczki przyjętą została jako wartość szacunkowa w mowie będącej realności jak: a zatem na mocy art. 34 statutów i artykułu IV lit. c. minist. rozporządzenia z dnia 28 październiKa 1877 l. 110 dz. u. p. suma ta za cenę wywołania przyjmuje się.

2) Każdy chęć kupienia mający złoży przed licytacyą do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład 10 prc. sumy wywołania, to jest kwotę 30 zł. w gotówce, w obligacyach państwa, w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego, albo też w listach zastawnych zakładu kredytowego włościańskiego wraz z kuponami nie zapadłymi a to według kursu w ostatniej „Gazecie Lwowskiej" ogłoszonego.

Prowadzący egzekucyę Zakład kredytowy włościański uwolniony jest jako licytant od składania wadyum.

3) Celem uskutecznienia tej licytacyi, rozpisują się trzy termina licytacyjne, na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

4) Po prawomocności aktu licytacyjnego nabywca obowiązany będzie całą cenę kupna, wliczając w nią zakład 30 zł. w. a. złożyć do depozytu sądowego w przeciągu dni 30 poczem mu dekret własności wydanym, ciężary hipoteczne na cenę kupna przeniesione i nabywca za zgłoszeniem się w fizyczne posiadanie tej nabytej realności za równoczesnem usunięciem z posiadania tak dłużnika jako też wszelkich najemców i dzierżawców, wprowadzonym zostanie.

Jażeli nabywcą realności będzie prowadzący egzekucyę zakład kredyt. włość. natenczas po przedłożeniu dowodu, że zaległe podatki, należytości rządowe i funduszu indemnizacyjnego jakoteż i takie, którym pierwszeństwo prawne przed innemi wierzytelnościami przysługuje uiszczone zostały, oddanie fizycznego posiadania nastąpi bez poprzedniego złożenia ceny kupna na każdorazowe żądanie tegoż zakładu, zaś dekret własności wydany zostanie po rozdzieleniu ceny kupna i wykazaniu zapłaty przekazanych do tejże wierzycieli.

5) Od dnia objęcia fizycznego posiadania obowiązany jest nabywca ponosić wszystkie podatki i inne ciężary publiczne, również ma nabywca należytość przenośną z własnych funduszow uiścić.

6) O przestrzeni gruntów i o stanie zabudowań wolno chęć kupna mającym przekonać się na gruncie, gdyż realność ta sprzedaną zostanie ryczałtowo.

7) Gdyby nabywea któremukolwiek z z powyższych warunków zadość nie uczynił rozpisaną zostanie na jego koszt i niebezpieczeństwo za utratą złożonego wadyum nowa licytacya z jednym terminem, na którym realność ta za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

Chęć kupienia mających na takową zawzywa się.

Obertyn dnia 15 kwietnia 1880.

(1165 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 10769. C. k. sąd powiatowy w Komarnie podaje do wiadomości, iż w sprawie egzekucyjnej zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Filipowi Feduszko pto 100 zł. a. w. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 83 st. 30 now. 70 w Horożannie wielkiej położonej wykazami hip. księgi gruntowej tejże gminy Nr. 57 i 312 objętej w trzech terminach dnia 24 marca, dnia 27 kwietnia i dnia 31 maja 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena szacunkowa wynosi 600 zł., wadyum 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież protokół zastawniczego opisania i oszacowania realności w tutejszosądowej registraturze przejrzeć można.

Dla wierzycieli, którymby niniejsza uchwała z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby na realności sprzedać się mającej nabyli prawo zastawu po dniu 20 maja 1880 jako dniu wystawienia ekstraktu tabularnego ustanowiono kuratora w osobie p. Michała Orłowicza z Komarna.

Komarno 28 grudnia 1880.

(632 2—3) **Edykt.**

L. 6572. C. k. sąd obwodowy w Now. Sączu zawiadamia Zygmunta Franciszka 2go im. Podoskiego, że przeciw niemu p. Hilary Podoski pod dniem 2 listopada 1880 l. 6572 o zapłacenle sumy 359 złr. 54 ct. w. a pozew wytoczył, w załatwieniu którego wprowadzono postępowanie sumaryczne i do rozprawy wyznaczono termin na dzień 20 kwietnia 1881 na godzinę 10 z rana.

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadome, to w celu zastępowania tegoż na koszt i niebezpieczeństwo jego ustanowiono kuratorem tutejszego adwokata Dr. Schornsteina z substytucyą adwokata Dr. Żelechowskiego, z którym spór wytoczony według ustawy przeprowadzonym będzie.

Zeleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu aby w czasie wyż oznaczonym t. j. do terminu obronę wniósł, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu jego zastępcy przed terminem udzielił, lub innego obrońcę sobie wybrał, albo innych środków do swej obrony użył, inaczej bowiem wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. sąd obwodowy.

Nowy Sącz dnia 27 listopada 1880.

(1204 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 4000. C. k. sąd powiatowy w Bohorodczanach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 27 złr. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 3 w Horocholinie położonej dłużniczki Ołeny Udud własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz Dawida Friedmana, dnia 25 lutego 1 kwietnia i 6 maja 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 100 złr. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania jednak nie niżej kwoty 27 złr. w. a. sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Bohorodczany dnia 30 czerwca 1880.

(1200 2—3) **Edykt.**

L. 7. Zawiadamiam wierzycieli masy rozbiorowej Izraela Vogla o przedłożeniu projektu repartycyi przez administratora tej masy adwokata Dr. Bardacha który projekt u administratora lub komisarza przejrzanym być może.

Do wniesienia zarzutów upływa termin z dniem 28 lutego 1881 rozprawa zaś na wniesione zarzuty odbędzie się dnia 28 lutego 1881.

Stanisławów 24 stycznia 1881.

Rybczyński
komisarz konkursowy.

(1186 2—3) **Edykt.**

L. 175. C. k. sąd obwodowy w Tarnopołu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 19451 złr. 19 ct. w. a. z pn. na rzecz c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego odbędzie się dnia 24 marca i 29 kwietnia 1881, o godzinie 10tej przed południem egzekucyjna sprzedaż dóbr Białozórki w $^{5}/_{4}$ masy spadkowej Szymona Kofler w $^{1}/_{4}$ części Wolfa Kofler własnych w powiecie sądowym Nowosielskim położonych.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na powyższych dwóch terminach sprzedaną nie będzie 81580 złr.

Wadyum 8158 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po 23 sierpnia 1880 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem rozpisania licytacyi lub jakakolwiek pomniejsza uchwała z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanowiono kuratorem ad actum p. adwok. dr. Glogiera a zastępcą tegoż p. adwok. dr. Luczakowskiego.

Tarnopol 24 stycznia 1881.

(1038 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 13077. C. k. sąd obwodowy w Kołomyi zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Nachmana Keglera, że równocześnie wystawione przez niego na rzecz Mendla Hirscha ustępstwo jego pretensyi 30 złr. w. a. do wiadomości sądu zostało przyjęte.

Kołomyja 30 grudnia 1880.

(1212 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 11003. W dniu 15 sierpnia 1877 przytrzymano w domu zajezdnym Majera Grossauga w Bełzcu pod l. k. 138 cukier rafinowany 88 głów w wadze 1037 kilogramów.

Wzywa się zatem każdego, ktoby jakie pretensye do przytrzymanego przedmiotu sobie rościł, by wciągu 90 dni do podpisanej c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbowej zgłosił się.

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu.

W Przemyślu dnia 10 lutego 1881.

(1215 2—3) **Edykt.**

L. 2102. C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje do wiadomości, że wskutek edyktu tutejszosądowego z dnia 18 listopada 1879 l. 28300 otwarto nowe księgi gruntowe.

I. Dla majętności tabularnych:

1. Dobrzany z kolonią
2. Dornfeld w okręgu c. k. sądu powiatowego Szczerzeckiego.
3. Werbiąż wyżny
4. Werbiąż niżny w okręgu c. k. sądu pow. m. d. Kołomyjskiego.
5. Hawłowice dolne w okręgu c.k. sądu pow. Jarosławskiego.
6. Zabłotce w okręgu c. k. sądu pow. Niżankowickiego.
7. Poraż w okręgu c. k. sąd powiat. Liskiego.
8. Porzycze czzli Porzecze zadwórne w okręgu c. k. sądu powiatowego Komarniańskiego.
9. Morszyn w okręgu c. k. sądu pow. Stryjskiego.
10. Cucułowce w okręgu ck. sądu pow. Mikołajowskiego.
11. Moszkowce w okręgu ck. sądu pow. Wojniłowskiego.
12. Grabicz w okręgu c. k. sądu pow. Tyśmienickiego.
13. Czernelów mazowiecki w okręgu k. sądu pow. m. d. Tarnopolskiego.
14. Grabowiec i
15. Ładyczyn w okręgu ck. sądu pow. Mikulinieckiego.
16 Iwaszkowce w okręgu ck. sądu pow. Zbarażskiego.
17. Ułaszkowce
18. Zalesie w okręgu c. k. sądu pow. Czortkowskiego.

II. Dla posiadłości mniejszych w gminach katastralnych:

1. Dobrzany z kolonią Dornfeld podlegających c. k. sądowi powiatowemu Szczerzeckiemu.
2. Werbiąż wyżny
3. Werbiąż niżny podlegajacych c. k. sądowi powiatowemu miejs. deleg. Kołomyjskiemu.
4. Hawłowice dolne podlegających ck. sądowi pow. Jarosławskiemu.
5. Zabłotce podlegających c. k. sądowi pow. Niżankowieckiemu.
6. Poraż podlegających c. k. sądowi pow. Liskiemu.
7. Porzecze zadwórne z miejscowością „Grunt" podlegających c. k. sądowi pow. Komarzańskiemu.
8. Dołobów podlegających c. k. sądowi pow Rudeńskiemu.
9. Morszyn podlegających c. k. sądowi pow. Stryjskiemu.
10. Cucułowce podlegających c. k. sądowi Mikołajowskiemu.
11. Moszkowce podlegających c. k. sądowi pow. Wojniłowskiemu.
12. Grabicz podlegających c. k. sądowi pow. Tyśmienickiemu.
13. Czernelów mazowiecki podlegających c. k. sądowi pow. m. del. Tarnopolskiemu.
14. Grabowiec
15. Ładyczyn podlegających c. k. sądowi pow. Mikulinieckiemu.
16. Iwaszkowce podlegającyah c. k. sądowi pow. Zbarażskiemu.
17. Ułaszkowce i
18. Zalesie podlegających c. k. sądowi powiatowemu Czortkowskiemu i że wyznaczony pomienionym edyktem termin do zgłoszenia praw rzeczowych odnoszących się do nieruchomości nowemi księgami gruntowemi objętych z dniem 1 stycznia 1881 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w rzeczonych księgach na zasadzie §. 7 lit. b. ustawy z dnia 25 lipca 1871 Nr. 96 Dz.u.p. uskutecznionego w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty najdalej do dnia 1 listopada 1881 a to co do majętności tabularnych pod I. 1, 2, do c. k. sądu krajowego w sprawach cywilnych we Lwowie

pod I 3, 4, do c. k. sądu obwodowego w Kołomyi,

pod I 5 do 7 do c. k. sądu obwodowego w Przemyślu,

pod I 8 do 11 do c. k. sądu obwodowego w Samborze,

pod I 12 do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie,

pod I 13 do 18 do c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu

zaś co do posiadłości pod II poszczególnionych do dotyczących c. k. sądów powiatowych zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Lwów dnia 25 stycznia 1881.

(1211 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 522. C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje do publicznej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Scheindla Kaufmann przeciw Maryi Tymczyj pto. 120 zł. w. a odbędzie się dnia 7 kwietnia 1881 i dnia 12 maja 1881 o godzinie 10 rano publiczna sprzedaż realności pod Nr. 55 na Podzamczu w Stryju położonej, wedle Dom. IV pag. 217 dłużniczki Maryi Tymczyj własnej.

Cena wywołania 664 złr. 50 ct.

Zakład 10 prc.

W obydwóch tych terminach rzeczona realność tylko za cenę szacunkową lub powyżej takowej sprzedaną będzie.

Bliższe warunki przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Stryj dnia 21 stycznia 1881.

(1167 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 10771. C. k. sąd powiatowy w Komarnie podaje się do wiadomości, iż w sprawie egzekucyjnej zakładu kredyt. włościań. przeciw Janowi Prusak pto. 200 zł. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 143 st. 218 n. w Rumnie położonej, wykazem hip. 259 księgi gruntowej gminy Rumno na Jana Prusaka zaintabulowanej w trzech terminach dnia 28 marca, dnia 29 kwietnia i dnia 30 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena szacunkowa wynosi 600 zł. w. a.

Wadyum zaś 10 pr. ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokół zastawniczego opisania i oszacowania realności w tutejszosądowej registraturze przejrzeć można.

Dla wierzycieli, którymby niniejsza uchwała z jakiegokolweikbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby na realności sprzedać się mającej nabyli prawo zastawu po dniu 3 października 1880 jako dniu wystawienia ekstraktu tabularnego ustanowiono kuratora w osobie p. Michała Orłowicza z Komarna.

Komarno 28 grudnia 1880.

(1010 2—3) **Edykt.**

L. 2415. C. k. sąd powiatowy w Kutach zawiadamia niniejszym edyktem nieznajomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców Szymona Steinbrechera, że Hersz Gottlieb pod dniem 20 kwietnia 1880 l. 2415 wniósł przeciw nim prośbę o wykreślenie prawa zastawu dla sumy 500 zł. m. k. ut. Libr. Dom Tom. I pag. 277 poz. 2 na rzecz Szymona Steinbrechera w stanie biernym realności pod l. k. 350 w Kutach prenotowanege, na którą do rozprawy w myśl §. 45 ust. hip. termin na 29 marca 1881 o godz. 9 rano wyznaczono, i dotyczącą uchwałę ustanowionemu dla nich kuratorowi. c. k. notaryuszowi p. Zarembie w Kutach doręczono.

Wzywa się zatem nieznajomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców Szymona Steinbrechera, ażeby wszystkich środków do obrony swych praw służących użyli, inaczej bowiem złe skutki z zaniedbania wynikłe, tylko sobie samym przypisac będą musieli.

Kuty dnia 25 czerwca 1880.

(1056 2—3) **Edykt.**

L. 2943. C. k. sąd powiatowy w Rudkach rozpisuje w celu ściągnięcia ogólnemu rolniczo kredytowemu zakładowi dla Galicyi i Bukowiny kwoty 150 zł. w. a. z pn. przymusową sprzedaż realności pod l. k. 14 w Laszkach zawiązanych, ciała tabularnego niestanowiącej, a dłużnika Andrucha Sało względnie tegoż nieobjętej masy spadkowej własnej, ze wszelkiemi do tejże realności naleleżącemi w protokole zastawniczego opisania de pr. 8 maja 1875 l. 2208 wymienionemi gruntami i przynależytościami w drodze publicznej licytacyi, która na dniu: 29 marca, 27 kwietnia i 30 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie się odbędzie.

Za cenę wywołania stanowi się sumę 300 zł., która przy udzielenia pożyczki przyjętą została jako wartość szacunkowa w mowie będącej realności.

Wadyum wynosi 30 zł.

Na pierwszym i drugim terminie powyższa realnosć zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, na trzecim terminie zaś za jakąbądź cenę sprzedaną.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Rudki 30 września 1880.

(1002 2—3) **Edykt.**

L. 58356. C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa wszystkich tych, którzy z powodu pretensyi na podstawie skryptu Dona Tuch i Chaji Tuch z dnia 11 marca 1818 sumy 500 zł. w. w. z procentami w przeciągu 12 miesięcy płatnej w skutek ts. uchwały z dnia 25 września 1830 l. 18054 w stanie biernym części realności pod l. $520^{3}/_{4}$ we Lwowie położonej na rzecz masy spadkowej Michała Oleksińskiego Dom 20 pag. 576/124 n. 13/8 on. uskutecznionej jakie prawa rościć sobie zamyślają, aby takowe przed upływem dnia 15 lutego 1882 do tutejszego c. k. sądu krajowego zgłosili, gdyż inaczej dozwolonem zostanie umorzenie wspomnionego, w księgi Dom 20 pag. 576/124 n. 13/8 on. uskutecznionego wpisu i zarazem wykreślenie takowego.

Lwów 8 stycznia 1881.

(951 2—3) **Kundmachung.**

Z. 187. Am 22 März 1881 wird bei der k. k. Staatsgestüts-Direktion zu Radautz in der Bukowina wegen Verpachtung der Propinations-Gerechtsame auf den in der Verwaltung des hohen k. k. Ackerbau Ministeriums stehenden gr. or. Religionsfonds-Domain Radautz insoweit derselben das bezügliche ausschliesslich Recht zu der Getränke-Erzeugung und dem Ausschanke gesetzlich zusteht, jedoch mit dem ausdrücklichen Ausschlusse der Biererzeugung und des freien Bierausschankes, in welcher Beziehung bloß der Verschleiß des in der 1ten Section erzeugten Bieres gestattet ist, auf die Zeit vom 1ten Juli 1881 bis Ende Juni 1885 oder auf vier nacheinander folgende Jahre, im schriftlichen Offertwege verhandelt werden.

Das Recht zur Ausübung der obbesagten Propinations-Gerechtsame umfaßt mehrere Ortschaften und Dorfsantheile, in nachstehenden 6 Sectionen; diese werden so wie folgt sektionsweise mit dem angesetzten Fiskalpreise, beziehungsweise der gegenwärtig bestehenden jährlichen Pachtschillingszahlung der Verpachtung ausgesetzt, als:

6 Section Neu-Fradautz mit Kostisch 4425 fl. 91 kr.

8 Section Wojtinell mit dem Gestütsposten Wojtinell 2500 fl.

9 Section Unter-Wikow mit dem Staatshengsten-Depotposten Bivollerie und den am rechten Ufer des Flusses Suczawa gelegenen zur Ortschaft Ober-Wikow gehörigen Wohnhäusern 2850 fl.

10 Section Ober-Horodnik sammt dem Gestüts- und Oekonomiehofe Hardeggthal, ferner die Ortschaft Unter-Horodnik mit der Oekonomie-Abtheilung Tokmitura, der Gestüts-Abtheilung Neu-Praedit, dann der Gestüts-Abtheilung und dem Oekonomiehofe Alt-Praedit 5675 fl.

11 Section Bilka und Ober-Wikow, letztere Ortschaft mit Ausschluß der am rechten Ufer des Flusses Suczawa gelegenen Wohnhäuser 4500 fl

12 Section Puttna und Karlsberg 1471 fl. 17 kr.

Es werden demnach alle Jene, welche das Recht zu besagter Propinations-Ausübung in einer oder der anderen der vorbenannten Sectionen zu erlangen, wünschen hiemit aufgefordert, ihre schriftlichen versiegelten und mit der zu überschreibenden klassenmässigen 50 kr. Stempelmarke versehenen Offerte, abgesondert für jede Propinations-Pachtsektion, welche in der Aufschrift nach der vorbeschriebenen Anhandgabe genau zu bezeichnen ist, bis zum 22 März 1881 Vormittags 9 Uhr bei der Radautzer k. k. Staatsgestüts-Direktion einzureichen, in derselben des jährlich angebotenen Pachtbetrag genau mit Ziffern nnd Buchstaben auszudrücken und gleichzeitig das 10 perc. Reugeld zur Sicherstellung der Aerars beizuschliessen.

Zur Pachtung wird jedermann zugelassen der hiezu nach den Landesgesetzen fähig ist, und sich, falls er dem Amte nicht persönlich bekannt sein sollte, über seiner Vermögensverhältnisse und seine Moralität mit einem vorschriftsmässig ausgestellten und von der politischen Behörde mitbestätigten Zeugnisse ausweisen kann.

Jedes überreichte Offert muß mit dem Vor- und Zunamen, Charakter und Wohnort des Ausstellers unterzeichnet sein. Partheien welche nicht schreiben können, haben dem Offerte ihr Handzeichen beizusetzen und dasselbe nebst den Namensfertigen und zugleich ersten Zeugen noch durch einen zweiten Zeugen unterzeichnen zu lassen, deren Charakter und Wohnort ebenfalls anzugeben ist.

Wenn mehrere Personen das schriftliche Offert gemeinschaftlich ausstellen, so haben sie in dem Offerte beizusetzen, daß sie sich als Mithafter zur ungetheilten Hand, nämlich Einer für Alle und Alle für Einen, dem hohen Aerar zur Erfüllung der Pachtbedingnisse verbinden. Zugleich müssen sie in dem Offerte jenen Mitofferenten namhaft machen, an welchen allein die Uebergabe der erpachteten Propinations-Section geschehen soll, und mit welchem überhaupt alle bezüglichen Verhandlungen vorgenommen werden können. Ferner darf das überreichte Offert durch keine der Verhandlungsbedingungen nicht entsprechende Klausel beschränkt sein, vielmehr muß dasselbe mit Bestimmtheit die Versicherung ausdrücken, daß der Offerent die in der Kundmachung berufenen und in das Offertverhandlungs-Protokoll aufgenommenen Bedingungen genau kenne und befolgen wolle.

Zur Sammlung der wohlversiegelten Offerte wird der Termin bis zum 22 März 1881 Vormittags 9 Uhr festgesetzt; die Offerten werden bis zu diesem Zeitpunkte bei der Radautzer k. k. Staatsgestüts-Direktion aufbewahrt und an selben Tage in die Verhandlung genommen, somit nach Verlauf der 9ten Vormittagsstunde kommissionell eröffnet werden.

Wird jenem Offerenten der Vorzug eingeräumt werden, der den höhsten jährlichen Pachtschillingsanbot macht und auch der sonst gestellten Anforderungen entspricht.

Das dem Offerte zugelegte 10 perc. Reugeld, wird für den Fall der hohortigen Bestätigung des Offertes in die Kaution eingerechnet werden, die Kaution hat in dem halben Betrage des einjährigen Pachtschillings zu bestehen, und wird von dem als Pächter verbliebenen Offerenten, gleich nach hierseitigen Verständigung des Erstehers von der Genehmigung seiner Offerte durch das hohe k. k. Ackerbau-Ministerium, zu erlegen sein. Die Kaution muß entweder in Baaren oder in Staatspapieren geleistet werden.

Diejenigen Offerenten, die mindere Pachtschillingsanbote machten, deren Offerten somit gleich von der Verhandlungs-Kommission zurückgewiesen werden, erhalten hievon und zwar: wenn sie die Eröffnung der eingelaufenen Offerte im Amtsgebäude abgewartet haben, sogleich von der Verhandlungs-Kommission brevi manu, die Verstädigung und es werden denselben gleichzeitig gegen beizufügende Bestätigung auf dem bezüglichen Offerte, die den letzteren angeschloßenen Vadien rückgestellt, wogegen die Abwesenden von der Nichtannahme der eingesendeten Anbote von der k. k Staatsgestüts-Direktion schriftlich in Kenntniß gesetzt werden, von der sie nach Erhalt und Vorweisung dieser Verständigung die Rückstellung der zugelegten Reugelder verlangen können, welche sofort gegen markenfreie Bestätigung erfolgen wird. Die nach dem festgesetzten Sammlungstermine das ist 22 März 1881, 9 Uhr Vormittags einlangenden nachträglichen Offerte werden nicht angenommen werden und es wird sich rücksichtlich der, vor oder an dem Tage der Offertverhndlung bis 9 Uhr Vormittags einlangenden schriftlichen Offerte genau nach den bestehenden Vorschriften gehalten.

Nach erfolgten Bestätigung der Offertverhandlung wird das hierüber aufgenommene Protokoll die Stelle des Vertrages insolange vertreten, bis nicht auf Grund der Festbedingnisse ein rechtskräftiger Vertrag ausgestellt und von hohen Orten ratifizirt worden sein wird, zu dessen einem Parc der Ersteher verpflichtet bleibt, den dem vierjährigen Erstehungsbetrage entsprechenden skalamässigen Stempel und Legalisirungstaxbetrag aus Eigenem zu entrichten.

Die näheren Offert-Verhandlungs- und Pachtbedingungen, können täglich in den gewöhnlichen Amtsstunden in der Expedits-Kanzeli der k. k. Staatsgestüts-Direktion eingesehen werden.

Radautz am 3 Februar 1881.

(1208 2—3) **Edykt.**

L. 832. Josafata Oleszczuka z Ilkowiec uznano za marnotrawcę i ustanowiono dlań kuratorem Hrycia Muzykę z Ilkowiec.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sokal dnia 26 stycznia 1881.

(1166 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 10756. C. k. sąd powiatowy w Komarnie podaje do wiadomości, iż w sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Michałowi i Iwanowi Derewienka pto. 100 zł. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 6 st. 2 n. Podwysokiem wykazami hipotecznemi księgi gruntowej gminy Podwysokie l. 84 i 85 objętej położonej w trzech terminach dnia 23 marca, dnia 27 kwietnia i dnia 30 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena szacunkowa wynosi 300.

Wadyum zaś 10 pr. ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokół oszacowania realności w tutejszosądowej registraturze przejrzeć można.

Dla wierzycieli, którym niniejsza uchwała z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby na realności sprzedać się mającej nabyli prawo zastawu po dniu 8 czerwca r. b. jako dniu wystawienia ekstraktu tabularnego ustanowiono kuratora w osobie p. Michała Orłowicza z Komarna.

Komarno 30 grudnia 1880.

(1023 2—3) **Edykt**

L. 3520. C k. sąd krajowy we Lwowie wzywa posiadaczy trzydziestu dwu w nocy z 4 na 5 grudnia 1880 u p. Michała Czerniakowskiego w Lisiczyńcach skradzionych kuponów od 5 pr. okresowego listu zastawnego gal. towarzystwa kredytowego ziemskiego Ser. II l. 1400 na sumę 5000 zł. opiewającego, z których każdy na 125 zł. w. a. opiewa, pierwszy dnia 31 grudnia 1880 do zapłaty przypadał, następne zaś w dniu 30 czerwca i 31 grudnia każdego następnego roku, aż do 30 czerwca 1896 zapadające, aby kupony, a to: pierwszy dnia 31 grudnia 1880 do zapłaty przypadły w przeciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni, od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu licząc, następne zaś w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni od dnia zapadłości do zapłaty każdego poszczególnego kuponu licząc, sądowi tem pewniej przedłożyli, ileże w razie przeciwnym takowe na prośbę p. Michała Czerniakowskiego za amortyzowanie uznane będą.

Lwów dnia 29 stycznia 1881.

(1032 2—3) **Edykt.**

L. 2314. Na zaspokojenie pretensyi 3 zł. w. a. i t. d. z pn. Mechla Leib Zulla odbędzie się sprzedaż w drodze licytacyi realności Pańka Czuczuk własnej pod l. 94 w Międzygórzu położonej, ciała tabularnego niemającej w 3 terminach: 5 maja, 3 czerwca i 7 lipca 1881 o godzinie 9 rano w tutejszym sądzie.

Cena wywołania 150 zł.

Wadyum 15 zł. w. a.

Bliższe warunki w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Monasterzyska 26 grudnia 1880.

(872 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4001. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach przeprowadzi w celu przymusowego ściągnięcie wierzytelności Eliasza Nussbauma w kwocie 115 złr. egzekucyjną sprzedaż realności, pod l. k. 3 i 4 w Zrotowicach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, która w gmachu tegoż sądu w dniach 9 marca 1881, 8 kwietnia 1881 i 16 maja 1881, każdym razem o godzinie 10tej przed południem.

Cena wywołania 1575 zł.

Zakład 157 złr.

Na pierwszym i na drugim terminie sprzedaną będzie ta realność tylko wyżej ceny szacunkowej, lub za takową, na trzecim zaś terminie także za jakąkolwiekbądź cenę.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akta opisania i oszacowania przejrzeć można w registraturze tegoż sądu.

Niżankowice 24 sierpnia 1880.

(1094 3—3) **Edykt.**

L. 21109. C. k. sąd powiatowy delegowany miejski w Tarnowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jana Pietrowskiego, że celem zastępowania go w sporze Towarzystwa zaliczkowego w Tarnowie o zapłacenie 64 zł. kuratorem adw. Dr. Mieczysława Brzeskiego z substytucyą adw. Dra. Bronisława Gałeckiego zamianował, z którym spór rzeczony na wyznaczonym terminie w dniu 10 marca 1881 o godzinie 10 rano, w razie niezgłoszenia się pozwanego przeprowadzonym zostanie, z prawnym skutkiem dla pozwanego.

Tarnów dnia 29 stycznia 1881.

(1093 3—3) **Edykt.**

L. 14505. C. k. sąd powiatowy miej. delegowany dla spraw cywilnych w Rzeszowie ogłasza, iż w dniach 15 marca, 27 kwietnia i 27 maja 1881 o godzinie 10 przed południem odbędzie w gmachu tutejszego sądu przymusowa sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 23 st. 266 now. w Łukawcu położonej Jędrzeja i Maryanny Łęcznarów własnej, ciała tabularnego niestanowiącej protokołem z dnia 13 listopada 1876 l. 12068 na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowe ziemskiego pto. 400 zł. w. a. z pn. zastawniczo opisanej, w pierwszych dwóch terminach za cenę wywołania w kwocie 1450 zł. w. a. lub wyżej, zaś w trzecim terminie niżej takowej, jednakże nie niżej jak za 800 zł. w. a.

Wadyum wynosi 145 zł. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Rzeszów 31 grudnia 1880.

(1175 3—3) **Edykt.**

L. 9915. C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia odnośnie do ogłoszenia z 15 kwietnia 1879 l. 1818 wnumerach 148, 149 i 150 Gazety lwowskiej ogłoszonego, że celem zaspokojenia sumy 830 Złr. zpn. przez Meilecha Mischla przeciw Jurkowi Tybinka wywalczonej, przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi na wyznaczającym się nowym terminie dnia 24 marca 1881 o godzinie 10 przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużnika pod l. 237 w Łanach w starostwie lwowskiem położonej ciało tabularne jak Dom. Tom I pag 850 n 1. hr. stanowiącej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 2460 Złr. zakład zniżony wynosi 123 Zlr.

W terminie powyższym sprzedaż nastąpi za jakąkolwiek cenę.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i protokół oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec 11 listopada 1880.

(852 3—3) **Edykt.**

L. 55715. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem wiadomo czyni, że na prośbę dr. Ferdynanda Wilkosza, kuratora bezwłasnowolnego Władysława Skrzyńskiego, w skutek decyzyi c. k. wyższego sądu krajowego z dnia 31 sierpnia 1880 l. 19123 zezwolił uchwałą z dnia 18 września 1880 l. 41157 na intabulacyę wykreślenia dożywocia, na rzecz ś. p. Eulalii Julii dw. im. z Jaźwińskich Skrzyńskiej w stanie biernym dóbr Łużna z przyl. i Moszczanica z przyl. intabulowanego, wraz ze wszystkiemi na tym dożywociu zapisanemi ciężarami.

Ponieważ Zofia Domagalska, Katarzyna Mrówczyńska, Henryk Dattner, August Traut, Izaak Keller, Saul Hofstetter, N. Freureich, Laze Münz, Erazm Gołuchowski, Jakób Synowiecki, Oskar Krämer i Jan Alojzy dw. im. Jakubowski, dla których na powyższem dożywociu prawa rzeczowe obecnie wykreślone ciężyły, są z życia i miejsca pobytu niewiadomi, przeto ustanawia się dla nich kuratora w osobie adw. dr. Stromengera z dodaniem zastępcy w osobie adw. dr. Balka.

Doręczając tedy p. kuratorowi uchwałę z 18 września 1880 l. 41157 dla powyżej-wymienionych osób wygotowaną, wzywa się tychże, ażeby w należytym czasie ustanowionego kuratora, lub też w sądzie osobiście, albo przez innego zastępcę się zgłosili i celem przestrzegania praw swoich użyli stosownych środków, ileże niekorzystne z zaniechania wyniknąć mogące skutki sobie przypisać będą musieli.

Lwów 24 grudnia 1880.

(807 3—3) **Edykt.**

L. 7764. C. k. sąd powiatowy w Mościskach podaje do ogólnej wiadomości, że na dniu 7 kwietnia 1881 jako na pierwszym, na dniu 11 maja 1881 jako na drugim a na dniu 15 czerwca 1881 jako na trzecim terminie, każdym razem o 11 przed południem, odbędzie się w sądzie publiczna sprzedaż realności pod l. k. 105 w Husakowie położonej, Bazylego Janowskiogo własnej na zaspokojenie pretensyi Eliasza Nussbauma z dołożeniem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko powyżej lub za cenę szacunkową, przy trzecim terminie zaś za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa i wywołana wynosi 260 zł. a. w., zakład 26 zł.

Warunki licytacyjne, tudzież protokół zastawnicczego opisania i oszacowania przejrzeć można w kancelaryi sądowej.

Mościska dnia 31 grudnia 1880.

(940 3—3) **Edykt.**

L. 463. C. k. sąd powiatowy ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Konstantago Binduchowskiego, właściciela 1/8 części realności pod Nr. 167 w Mielcu celem doręczenia temuż intymatu z dnia 27go grudnia 1880 l. 9661 decyzyi c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie z dnia 25 listopada 1880 l. 17046, którą zatwierdzono rezolucyę c. k. sądu powiatowego z dnia 12 września 1880 l. 6407, przyjmującą do wiadomości sądowej protokół egzekucyjnego oszacowania 7/8 części rzeczonej realności pod Nr. 167 w Mielcu położonej, w sprawie egzekucyjnej Jadwigi z Baryckich Syruczkowej przeciw Feliksowi Bronisławowi dw. im. i Justynie z Jaworskich małż. Baryckim o zapłacenie sumy 3670zł. aw. uskutecznionego i celem doręczenia dalszych w powyższej sprawie zapaść mających uchwał sądowych kuratorem adw. dr. Brandta i o tem strony interesowane tudzież niewiadomego z miejsca pobytu Konstantego Binduchowskiego do rąk kuratora i przez edykta zawiadamia.

Mielec dnia 1 lutego 1881.

(1177 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 10441. C. k. sąd powiatowy miej. del. w Złoczowie podaje do wiadomości, że w sprawie Civie Parues przeciw Szymonowi Tyczyńskiemu o 118 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tusądowym gmachu w dniu 22 marca i 19 kwietnia 1881 publiczna egzekucyjna sprzedaż połowy realności pod l. 33 na Folwarkach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena szacunkowa i wywołania 310 zł. wal. austr.

Poręczne 15 zł. 50 ct. w. a.

Akt opisania i oszacowania, jakoteż warunki licytacyjne mogą być w registraturze sądowej przejrzane.

Złoczów dnia 19 listopada 1880.

(1178 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 6080. C. k. k. sąd powiatowy w Delatynie uwiadamia, że w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. gal. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 150 zł. w. a. z pn. od Pańka Jaworskiego odbędzie się w dniu 24 marca 1881 o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie publiczna sprzedaż realności pod l. 243 w Delatynie położonej, niehipotekowanej Pańka Jaworskiego własnej.

Cena wywołania 250 zł.

Poręczne 25 zł.

Przy terminie tym realność ta za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną będzie.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Delatyn dnia 11 listopada 1880.

(892 3—3) **Edykt.**

L. 2598. C. k. Lwowski sąd krajowy zawiadamia Katarzynę Ewy urodz. Müller, że na żądanie galic. banku hipotecznego uchwałą z dnia 12 czerwca 1880 do l. 25117 celem zaspokojenia sum: a) 942 złr. 50 ct., b) 942 zł. 50 ct., c) 942 zł. 50 ct. d) 942 zł. 50 ct. z odnośnemi 6 pr. odsetkami sumy kapitalnej 24857 zł. 77 ct. z 7% odsetkami od 5 lipca 1878 z potrąceniem zapłaconej zaległości 256 zł. 64 ct. i kosztów sądowych 30 zł. 65 ct., 23 zł. 40 ct., 9 zł 19 ct. egzekucyjną sekwestracyę dochodów dóbr Lipowczyk Czeremoszna i Kopan, dłużnków Katarzyny Ewy, Daniela Rupp i Henryka Müllera własnych na rzecz c. k. uprz. galic. akc. banku hipotecznego dozwolono, oraz egzekutów wezwano, by co do osoby sekwestra proponowanego Michała Pyszyńskiego w ciągu trzech dni się oświadczyli.

Ponieważ miejsce pobytu Katarzyny Ewy niewiadome, ustanawia się dla niej na jej koszt i niebezpieczeństwo, kuratorem adw. Dr. Gajewskiego z zastępstwem adw. Dr. Romanowskiego, celem doręczenia powyższej uchwały. Lwów 22 stycznia 1881.

(1231 1—3) **Edykt.**

L. 922. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że

I.

dla gmin katastralnych następujących:

Wysoka, Bęczyn czyli Benczyn, Jaśkowice w okręgu sądu powiatowego w Kalwaryi,

Piętkowa w okręgu sądu powiatowego w Tyczynie,

Wilcza Wola w okręgu sądu powiatowego w Sokołowie,

Zabierzów w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Krakowie,

Meszna w okręgu sądu powiatowego w Biały,

Zborzyce i Krakuszowice w okręgu sądu powiatowego w Niepołomicach,

Sułkowice w okręgu sądu powiatowego w Myślenicach,

Biadoliny szlacheckie, Brzezowiec, Gnojnik, Mokrzyska i Perła w okręgu sądu powiatowego w Brzesku,

Łęg w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Tarnowie,

Wolica w okręgu sądu powiatowego w Dębicy,

Brzyzna w okręgu sądu powiatowego w Ropczycach,

Czeluśnica w okręgu sądu powiatowego w Jaśle,

Grudna górna w okręgu sądu powiatowego w Brzostku,

Gwoźnica górna w okręgu sądu powiatowego w Strzyżowie,

Miasto Chrzanów w okręgu sądu powiatowego w Chrzanowie,

Brunary wyźnie i niźnie w okręgu sądu powiatowego w Grybowie,

Wola gołego w okręgu sądu powiatowego w Tarnobrzegu,

Dylęgówka z miejscowością Wulka w okręgu sądu powiatowego w Tyczynie,

Pantalowice w okręgu sądu powiatowego w Przeworsku,

II.

dla następujących posiadłości czyli majętności tabularnych w okręgu sądu obwodowego w Nowym Sączu:

Librantowa i Boguszowa przyległość do Librantowej, w gminie katastralnej Librantowa z miejscowością Boguszowa w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Nowym Sączu,

Kwiatowice w gminie katastralnej tejże nazwy w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach,

położonych otwarto nowe księgi gruntowe a względnie nowe wykazy tabularne i że termin wyznaczony pierwszym edyktem z dnia 2 lipca 1879 l. 3482, do zgłoszenia praw rzeczowych, odnoszących się do nieruchomości wymienionemi księgami gruntowemi i wykazami tabularnemi objętych z dniem 30 września 1880 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonych księgach względnie wykazach tabularnych uskutecznionego, w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty w czasokresie do dnia 30 września 1881 włącznie, w tym sądzie powiatowym, w którego okręgu leży dotycząca gmina katastralna, a co do wykazów tabularnych w sądzie obwodowym w Nowym Sączu zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków 19 stycznia 1881.

(1233 1—3) **Edykt.**

L. 10049 C. k. sąd deleg. miejski w Nowym Sączu na prośbę Józefa i Agnieszki Mąków uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 10049 dozwolił na utworzenie z parcel l. 8 26, 28, 25/2 północnej części parceli l. 25/1, z przestrzenią 1259 kw. sąż. i północnej części parceli l. 23 z przestrzenią 98 kw. sąż. do dóbr Chnuslice Józefy, Jadwigi, Augusta i Stanisława Ligięzów własnych należących nowego ciała hipotecznego dla gminy Chnuslice pod nazwą Mąkówka z równoczesnem przeniesieniem na kartę C. tego nowego ciała hipotecznego wszystkich długów na dobrach Chnuslice ciążących i wpisanie Józefa i Agnieszki małż. Mąków za właścicieli tegoż a ponieważ wierzyciel hipoteczny dóbr Chnuslice Antoni Hölzel z życia i miejsca pobytu tutejszemu sądowi nie jest wiadomy, przeto ustanowiono dlań kuratorem ad actum adw. Dr. Żelechowskiego w Nowym Sączu z substytucyą adw. Dr. Zielińskiego i temuż kuratorowi wspomnioną uchwałę a oczem się Antoniego Hölzla zawiadamia wręczono.

Nowy Sącz 22 października 1880.

(1232 1—3) **Edykt.**

L. 17317. Gdy właściciele realności Nr. 9 na Zawalu w Tarnowie położonej prośbę o umorzenie wierzytelności Tarnowskiego cechu szewskiego w sumie reemptionalnej 25 złr. w. w. ut. Dom. 9 pag. 99 n. 1 on. w stanie biernym rzeczonej realności na mocy ugody przedślubnej między Józefem i Maryanną Zajączkowskiemi z jednej a Zofią Zajączkowską i małżonkami Marcinem i Konstancyą Bielawskiemi dnia 21 października 1779 zawartej intabulowanej wnieśli przeto zarządzając przepisane § 119 ust. hip. postępowanie wzywamy niniejszym edyktem wszystkich tych, którzyby sobie do pomienionej pretensyi prawa jakie rościli, ażeby w terminie jednego roku dnia 10go stycznia 1882 kończyć się mającym z prawami temi tem pewniej się zgłosili, gdyż w przeciwnym razie pretensya ta na żądanie interesentów umorzoną zostanie.

C. k. sąd obwodowy.

W Tarnowie dnia 18 grudnia 1880.

(1238 1—3) **Edykt.**

L. 7336. C. k. sąd powiatowy przeprowadzi w dniu 4 kwietnia 1881 o godzinie 10 przed południem egzekucyjną sprzedaż realności pod l. 459 w Mielcu położonej Nothana Golicera, wedle Dom II pag. 85 n. 1 i 2 haer. własnością będącej niżej ceny wywołania za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę kupna na zaspokojenie pretensyi c. k. uprz. gal. akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie w sumach 124 złr. 74 ct., 124 zł. 74 ct. i 1616 zł. 21 ct. z pn. pod następującemi ułatwiającemi warunkami.

Cenę wywołania stanowi suma 4500 zł.

Wadyum wynosi 225 zł.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Mielec 4 lutego 1881.

(1236 1—3) **Edykt.**

L. 4983. C. k. sąd powiatowy w Dąbrowy podaje do wiadomości, iż celem zapłacenia Józefowi Moryto i innym wywalczonej kwoty 120 zł. w. a z pn. odbędzie się w dniu 21 marca, 21 kwietnia i 27 maja 1881 publiczna sprzedaż realności pod l. 12 w Łęce Zabieckiej położonej, Kazimierza Tombora własnej.

Cena wywołania wynosi 1295 złr.

Wadyum 129 zł. 50 ct. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć moża w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Dąbrowa dnia 12 września 1880.

(1223 1—3) **Edykt.**

L. 4380. C k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi na zaspokojenia wierzytelności Sury 1go Günsberg 2go Blumenfeld w kwocie 50 zł. w. a. z pn. przymusową sprzedaż realności pod l. 433 w Niepołomicach położonej, własność tabularną Michała Sumary stanowiącej w jednym terminie licytacyjnym dnia 24 lutego 1881, o godzinie 9 z rana, która to sprzedaż nawet i poniżej ceny szacunkowej odbyć się może.

Cena szacunkowa wynosi 462 zł. 50 ct.

Wadyum 46 zł. 25 ct.

Wykaz hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Niepołomice dnia 7 grudnia 1880.

(1227 1—3) **Edykt.**

L. 325. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie 13 rat pożyczkowych po 18 zł. i resztującego kapitału w ilości 200 zł. 22 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 74 w Zagóreczku położonej, dłużniczki Domiceli Czajkowskiej własnej. w tutejszym sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 13 marca, 7 kwietnia, i 10 maja 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 600 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10% ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Chodorów 15 stycznia 1881.

(1229 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 407. W dniach 10, 24 marca, 7 kwietnia 1881, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod l. k. 186 subrep. 58 w Opace położonej, dłużnika Ilka Kłuczyszyna własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz c. k uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 100 zł. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 200 zł.

Wadyum 10%.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Podbuż dnia 5 lutego 1881.

(1249 1—3) **Edykt.**

L. 1688. Lwowski c. k. sąd krajowy rozpisuje niniejszem w sprawie c. k. uprz. galic. akc. banku hipotecznego we Lwowie przeciw Franciszce Ksawerze hr. Komorowskiej, Stanisławowi hr. Komorowskiemu, Wandzie hr. Komorowskiej i Kamili z hr. Komorowskich Szymanowskiej o ściągnięcie resztującej pretensyi pożyczkowej 3250 zł. 81 ct. w. a. z pn. przymusową publiczną sprzedaż realności dłużników we Lwowie pod l. 170¼ położonej a powyższej pretensyi wedle ksiąg tutejszej Tabuli miejskiej za hipotekę służącej która to sprzedaż odbędzie się w dwóch terminach tj. dnia 28 marca, i 27 kwietnia 1881, w tutejszym c. k. sądzie krajowym każdego razu o godzinie 10 z rana na których jednak terminach realność ta niżej ceny wywołania sprzedaną nie będzie.

Cenę wywołania stanowi suma 18722 zł. w. a. przy udzieleniu pożyczki jako wartość realności przyjęta.

Wadyum ustanawia się w kwocie 1872 zł.

Gdyby powyższa realność w powyższych terminach za cenę wywołania lub wyżej tej ceny sprzedaną nie została, natenczas dla ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 27 kwietnia 1881, o godzinie 4 po południu z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Resztę warunków jak i ekstrakt tabularny przejrzeć i odpisać można w tu sąd. registraturze.

O tej licytacyi zawiadamia się interesowanych, mianowicie też wszystkich wierzycieli hipotecznych, pomiędzy tymi zaś tych wierzycieli którzyby dopiero po dniu 8 stycznia 1881, jako dniu wydania użytego przy rozpisaniu tej licytacyi wyciągu tabularnego prawo hipoteki na tej realności nabyli, jako i tych którymby obecna uchwała licytacyjna lub, którakolwiek z późniejszych uchwał w sprawie tej zapaść mających doręczoną być nie mogła, do rąk kuratora p. adwokata Dra Filesa z substytucyą p. adwokata Dra Reicha ustanowionego i przez edykt obecny.

Lwów dnia 5 lutego 1881.

(1231) **Edykt.**

L. 16161. C. k. sąd powiatowy miej. del. w Tarnopolu, na podstawie postanowienia c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 27 września 1880 l. 13990 uznaje Jędrzeja Kulczyckiego z Petrykowa za marnotrawcę i mianuje dla niego kuratorem Bazylego Filipów.

Tarnopol dnia 14 października 1880.

(1001) **Edykt.**

L. 9297. C. k. sąd powiatowy w Przeworsku zawiadamia, iż w sprawie hipotecznej Józefa Wilka względem intabulacyi wykreślenia prawa dożywotniego użytkowania z parcel 1543 i 1556/1 l. wyk. hip. 67 po 30 zagonów z każdej parceli od Marcina Wilka w Łopuszynie wielkiej dla niewiadomej masy Marcina Wilka. Józef Sykała kuratorem ad actum ustanowiony został.

Przeworsk dnia 27 grudnia 1880.

(1245) **Ogłoszenie.**

L. 229. Dochodzenia miejscowe w celu założenia księgi gruntowej w gminie katastralnej Zuszyce powiatu sądowego Gródeckiego rozpoczną się dnia 25 lutego 1881 o godzinie 9 rano.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Lwów dnia 15 lutego 1881.

(1244) **Ogłoszenie.**

L. 228. Dochodzenia miejscowe w celu założenia księgi gruntowej w gminie katastralnej Powitno powiatu sądowego Gródeckiego rozpoczną się dnia 22 lutego 1881 o godzinie 9 przed południem.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Lwów dnia 15 lutego 1881.

(1243) **Ogłoszenie.**

L. 227. Dochodzenia miejscowe w celu założenia księgi gruntowej w gminie katastralnej Stronna powiatu sądowego Gródeckiego rozpoczną się dnia 26 lutego 1881 o o godzinie 9 przed południem.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Lwów dnia 15 lutego 1881.

(1241) **Ogłoszenie.**

L. 154. Dochodzenia miejscowe w celu założenia księgi gruntowej w gminie katastralnej Nagórzany powiatu sądowego Szczerzeckiego rozpoczną się dnia 25 lutego 1881.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Lwów dnia 16 lutego 1881.

(1240) **Obwieszczenie.**

L. 101, 102. Komisya hipoteczna dla powiatu sądowego Szczerzeckiego urzędująca zawiadamia, że od dnia 22 lutego 1881, aż do dnia 28 lutego 1881 w godzinach urzędowych złożone będą w biurze hipotecznem przy prezydyum c. k. sądu krajowego we Lwowie do powszechnego przejrzenia, arkusze posiadania wraz z sprostowanemi spisami, kopiami map katastralnych i protokołami parcelowemi, tudzież protokoły dochodzeń dotyczących posiadłości w obrębie gminy Rakowiec i Nowosiółki leżących.

Równocześnie wyznacza się termin na dzień 1 marca 1881 o godzinie 9 przed południem do zgłoszenia zarzutów mniemanych przeciw prawdziwości arkuszów posiadania.

O tem zawiadamia się strony interesowane z tem, że każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

Lwów dnia 11 lutego 1881.

(1239) **Ogłoszenie.**

L. 306. Komisya hipoteczna ogłasza, iż wyłożyła do powszechnego przeglądu projekty ksiąg gruntowych dla gmin Kwików i Rzęchowa, z terminem do zarzutów do dnia 25 b. m. bieżącym.

Radłów 16 lutego 1881.

(1235) **Ogłoszenie.**

L. 1044. Ze strony komisyi dla założenia ksiąg hipotecznych z c. k. sądu powiatowego w Brodach wydzielonej wyznacza się do rozpoczęcia dochodzeń miejscowych w celu założenia ksiąg hipotecznych w gminie katastralnej Smolno z miejscowością Gaje smoleńskie i Łshodów dzień 21 lutego 1881 o godzinie 8 przed południem, na którym każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, zgłosić się i wszystko cokolwiek dla wyjaśnienia lub ochrony praw swych za stosowne uzna, przytoczyć może.

Brody dnia 14 lutego 1880.

(1076) **Obwieszczenie.**

L. 4014. C. k. sąd krajowy we Lwowie obwieszcza niniejszem, że na wniosek większości wierzycieli mas rozbiorowych Rubina i Blimy Sehlimperów tymczasowy zarządca tychże mas p. adw. Dr. Saul Waldmann w tym urzędzie zatwierdzonym a p. Samuel Tisch zastępcą tegoż ustanowionym został.

Lwów 29 stycznia 1881.

(1242) **Ogłoszenie.**

L. 155. Dochodzenia miejscowe w celu założenia księgi gruntowej w gminie katastralnej Maliczkowice powiatu sądowego Szczerzeckiego rozpoczną się dnia 24 lutego 1881.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Lwów dnia 15 lutego 1881.

L. 168. (1184 3—3)

Konkurs.

Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielskie:

1. Przy szkole wydziałowej w Samborze posada niższego nauczyciela z roczną płacą 600 zł. w. a. ewentualnie młodszego z roczną płacą 360 zł. w. a.
2. Przy dwuklasowej szkole na przedmieściu samborskiem „Dolnia" posada młodszego nauczyciela lub nauczycielki z roczną płacą 360 zł. w. a.
3. Przy dwuklasowej szkole w Biskowicach posada młodszego nauczyciela lub nauczycielki z roczną płacą 240 zł. w. a.
4. Przy 1 klasowych szkołach etatowych: w Babinie, w Bilinie, Biliczu, Brześcianach, Bylicach, Kalinowie, Olszaniku, Rajtarowicach, Rakowie, Sielcu i Uhercach z roczną płacą 300 zł. w. a.
5. Przy szkołach filialnych: w Bykowie, Humieńcu, Koniowie, Kornalowicach, Lutowiskach, Rogóźnie, Torhanowicach i Zarajsku z roczną płacą 250 zł. w. a.

Ubiegający się o te posady mają wnieść prośby należycie udokumentowane za pośrednictwem odnośnych władz do końca marca b. r.

Z c. k. rady szkolnej okręgowej.

W Samborze dnia 14 lutego 1881.

(959 3—3) **Edykt.**

L. 214. C. k. sąd powiatowy w Delatynie oznajmia, że w sprawie masy rozbiorowej Towarzystwa kredytowego miejskiego we Lwowie przeciw Wasylowi Koreniukowi o 50 zł. z pn. odbędzie się dnia 12 kwietnia, 10 maja, i 30 maja 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności pod l. 18 w Tatarowie niehipotecznej Wasyla Koreniuka własnej pod warunkami:

Przy pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, w trzecim i niżej takowej nie niżej jednakowoż ceny zabezpieczonej.

Jeżeliby uzyskać niemożna co najmniej ceny wyrównującej pretensyi zabezpieczonej na tej realności wyznacza się termin na dzień 30 maja 1881, celem ułożenia lżejszych warunków.

Cena wywołania 450 zł. poręczne 45 zł. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądu.

Delatyn 18 stycznia 1881.

(961 3—3) **Edykt.**

L. 6468. C. k. sąd powiatowy w Żywcu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wojciecha Duraja, iż powołanym jest do spadku po zmarłym Józefie Duraju ojcu i wzywa go, by w ciągu jednego roku zgłosił się lub złożył swe oświadczenie do spadku po swym ojcu Józefie Duraju, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzonym ze zgłaszającymi się spadkobiercami względnie z Michałem Durajem jako kuratorem nieobecnego.

Żywiec, dnia 30 listopada 1880.

(901 3—3) **Edykt.**

L. 8244. Sąd obwodowy w Rzeszowie ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Markusa i Anny Ehrlichów przeciw Maryi Opolskiej i małoletnim Maryannie, Annie, Michałowi, Józefie i Bronisławie Opolskim pto. 600 zł. z pn. w dniach 24 marca i 28 kwietnia 1881, każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa publiczna sprzedaż 22/64 części i 2/64 części realności w Rzeszowie pod l. 390 położonej wedle Dom. 11 pag. 421 n. 7 haer. dłużników Jana i Maryi Opolskiej własnych tudzież 22/64 części realności pod l. 455 w Rzeszowie położonej ciała tabularnego niestanowiącej dłużników Maryi Opolskiej i spadkobierców Jana Opolskiego własnych pod następującymi warunkami:

Każda z powyższych realności a względnie części z każdej z nich mogą być także osobno nabyte nie wyłączając możności nabycia wszystkich części obydwóch realności od razu.

Jako cenę wywołania powyższych części realności ustanawia się cenę szacunkową a mianowicie części realności drewnianej pod l. 390 cenę w stosunku do wartości całej realności w kwocie 2519 złr. 63 ct. wyposrodkowanej czyli 942 zł. 67 ct. zaś części realności murowanej pod l. 455 cenę w stosunku do wyposrodkowanej ceny całej realności w kwocie 2856 zł. a zatem kwotę 981 złr. 64 ct. poniżej której powyższe części realności przy wymienionych terminach sprzedane nie będą.

Gdyby części tych realności na pierwszym i drugim terminie za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedane nie były wyżej takowej sprzedane nie były tenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 28 kwietnia 1881 o godzinie 4 po południu z tem oznajmieniem, że niestawający na tym terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Resztę warunków można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.

Rzeszów 30 grudnia 1880.

(919 3—3) **Edykt.**

L. 2321. C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa niniejszym edyktem.

1. starozakonego Lewka Brandel względnie tegoż niewiadowych spadkobierców, ażeby swe prawa co do sumy 752 zł. pols. z mocy skryptu dłużnego Marcina i Zofii małżonków Gruszka z 4 kwietnia 1805 na realnościach we Lwowie l. $398^4/_4$. l. $398^4/_4$ lit. A. i l., $398^4/_4$ lit. B. dom 34 pag. 293 n. 2 on., dom 236 pag 341 n. 2 on. i dom 236 pag. 381 n. 2 on. intabulowanej; jakoteż.

2. Macieja i Teresę małżonków Lestnerów względnie tychże niewiadomych spadkobierców, ażeby swoje prawa co do ewikcyi za obowiązek Marcina i Zofii Gruszków spłacenia długów sprzedany dom l. $386^4/_4$ obciążających, a względnie długu starozakonego Lewka Brandel w sumie 752 zł. pl. ciężącego na domie l. $398^4/_4$ z mocy kontraktu kupna i sprzedaży z 10 sierpnia 1806 na realnościach we Lwowie l. $398^4/_4$. $398^4/_4$ lit. A. i 398 lit B. dom 34 pag. 293 n. 3 on., dom 236 pag. 341 n. 3 on. i dom 236 pag. 381 n. 3 on. intabulowanej, w przeciągu roku to jest najdalej do dnia 2 marca 1882 tem pewniej się zgłosili, ileże po bezskutecznym upływie tego terminu, amortyzacya powyż poszczególnionych pozycyj tabularnych, a względnie ekstabulacya tychże nastąpi.

Lwów 22 stycznia 1881.

(1168 3—3) **Edykt.**

L. 7749. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że na zaspokojenie wierzytelności leżącej masy po Hlykeryi Kujan i Maryannie Kujan w kwocie 94 zł 80 ct. w. a. z pn. dnia 22 marca, 19 kwietnia i 20 maja 1881, każdym razem o godzinie 10tej rano odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod Nr. k. 202 w Dębaie położonej, na 515 zł oszacowanej, dłużnika Dymitra Kmiecia własnej.

Zakład wynosi 51 zł. 50 ct.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia

Leżajsk 21 sierpnia 1880.

(979 3—3) **Edykt.**

L. 3274. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Emil Filip dw. im. Breuer o wykreślenie sumy 4250 zł. czyli 17000 zł. p. ze stanu biernego realność pod l. 211 i $212^3/_4$, we Lwowie przeciw Janowi Waltz i tegoż prawonabywcom pod dniem 21 stycznia 1881 dl. 3274 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił.

Ponieważ miejsce pobytu Jana Waltza i tegoż prawonabywców sądowi nie jest znanem, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania i na ich koszt i szkodę, tutejszego adwokata Dr. Manecha z substytucyą adw. Dr. Gottlieba kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej, przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów dnia 29 stycznia 1881.

(1161 3—3) **Edikt.**

Z. 18416. Vom k. k. städt. deleg. Bez. in Stanislau wird den Kauflustigen hiemit bekannt gemacht das behufs Hereinbringung der Hereinbringung der Schuldforderung pr. 61 fl. ö. W. s. N. G die zu Tyśmienieczany sub. Nr. 35 gelegenen dem Schuldner J kim Stefurak eigenthümlich gehörigen, keinen Tabularkörper bildenden auf 110 fl abgeschätzten Realität am 7 März 1881, am 31 März 1881 und am 11 April 1881 jedermal um 10 Uhr V. M zu Gunsten der Selde Preisner öffentlich hiergerichts versteigert werden wird und zwar am dritten Termine auch unter dem Schätzungspreise

Vadium beträgt 11 fl.

Die übrigen Lizitationsbedingnisse können in der hierg Registratur eingesehen werden.

Stanislau 8 Dezember 1880.

(1176 3—3) **Edykt.**

L. 16. W c. k. sądzie powiatowym w Żurawnie odbędzie się w dniu 28 lutego, 28 marca i 2 maja 1881 każdym razem o godzinie 11 przed południem przymusowa publiczna licytacya realności pod lk. 58 w Lubszy Filipa Petrynca własnej, celem wydobycia pretensyi ogólnego rolniczego zakładu kredytowego dla Galicyi i Bukowiny w kwocie 300 zł. z pn.

Cenę wywoławczą stanowi suma 600 zł. Wadyum 60 zł.

Resztę warunków można przejrzeć w aktach sądowych.

Żurawno, dnia 30 listopada 1880.

Doniesienia prywatne

L. 830 (1251 1—3)

Konkurs.

W skutek uchwały Rady gminnej z dnia 8go lutego 1881, rozpisuje się niniejszem konkurs na posadę inspektora policyi przy urzędzie gminnym w Kołomyi.

Roczna płaca 500 zł. w. a. dodatek drożyźniany 20% i ryczałt na umundurowanie 60 złr., zatem razem 660 zł, rocznie.

Posada na rok pierwszy nadaje się prowizorycznie, ubiegający się o tę posadę mają wnosić swe podania na ręce Zwierzchności gminnej w dniu 10 marca r. b.

Od kandydatów na tę posadę wymaga się prócz dowodów uzdolnienia, także i znajomości obu języków krajowych.

Kandydaci, którzy dotąd pozostają w jakiej służbie publicznej, mają wnosić podania przez swe przełożone władze.

Zwierzchność miasta.

Kołomyja dnia 10 lutego 1881.

L. 1119. (1246 1—3)

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §. 63 ustaw, kapitał 1367 zł. 32 ct. mk. czyli 1434 zł. $73^5/_{10}$ ct. listami zastawnemi, z większej sumy 3600 zł. mon. konw na hipotekę dóbr Tustań w powiecie Stanisławowskim położonych, panów Schmula Falik i Salomona Wieselberg własnych. z tego Towarzystwa wypożyczonej, z dniem 1go lipca 1879 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należytościami poprzednemi właścicielom tych dóbr wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr Tustań hipotece podległych do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony.

We Lwowie d. 11 lutego 1881.

Obwieszczenie licytacyi.

W dniu 24 lutego b. r. o godzinie 10 przed południem odbędzie się na stacyi kolejowej Karola Ludwika, Podzamcze, sprzedaż 362 sztuk 8 cm. grubych. 18 do 23 cm. szerokich a 4 metr długich **nowych brusów dębowych,** jako przez odbiorcę niewykupionych. na którą się mających chęć kupna zaprasza.

Lwów-Podzamcze 15 lutego 1881 roku.

(1179 1—2) **Naczelnik stacyi.**

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru „Sc